Štev. 102 V Trstu, v petek, dne 15. maja 1914 Letnik XXXIX

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstr. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinosti". — Tisk tiskarne „Edinosti", vpisane zadruge z omejenim poroštvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 24·—
za pol leta . . . . . „ 12·—
za tri mesece . . . . . „ 6·—
Za nedeljsko izdajo za celo leto . . . . . „ 5·20
za pol leta . . . . . „ 2·60

EDINOST

Glasilo političnega društva „Edinosti" za Primorsko

„V edinosti je moč!"

Posamezne številke „Edinosti" se prodajajo po 6 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na millimetre v širokosti ene kolone
Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . *mm* po 10 vin
Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . *mm* po 20 vin.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 5·—
vsaka nadaljna vrsta . . . . . „ 2·—
Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev
Oglase sprejema inseratni oddelek „Edinosti". Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti". — Plača in toži se v Trstu.
Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnohranilnični račun št. 841.652.

Cesarjeva bolezen.

Jutranje sporočilo.

DUNAJ 14. (Kor.) „Korr. Wilhelm" poroča o jutranjem zdravstvenem stanju cesarja sledeče: **Noč je prebil cesar dobro, kataralični pojavi so nespremenjeni splošno počutje je popolnoma zadovoljivo.**

Večerno sporočilo.

DUNAJ 14. (Kor.) **Tekom dneva je cesarja kašelj nekoliko menj nadlegoval, kataralični pojavi so se nekoliko zmanjšali, subjektivno počutje cesarja je dobro.**

Bosenski odsek avstrijske delegacije.

BUDIMPEŠTA 14. (Kor.) Danes se je nadaljevala seja, v kateri je končala precej ostra in živahna debata glede bosanskih železnic. Del. grof Rev je poudarjal bolj potrebne in tudi strategično važne železnice v Galiciji. Bosensko železniško omrežje bo imelo za monarhijo samo polovično vrednost toliko časa, dokler ne bo severo-vzhodna meja popolnoma preskrbljena s potrebnimi, trgovini, obrti in strategičnim zahtevam odgovarjajočimi železniškimi zvezami. Govornik je predlagal nato dve resoluciji v katerih zahteva, da se zgrade preje strategično važne železnice v Galiciji in že obljubljene vojašnice ob teh že določenih progah. — Del. Nemec je poudarjal, da kaže zatiranje prebivalstva in časopisja, da v Bosni in to vsled krivde oblasti še vedno nimamo normalnih razmer. — Del. Niedrist zahteva, da se izvede absolutno potrebna predloga glede lokalnih železnic. — Del. grof Mennsdorf prosi skupnega finančnega ministra, da poda natančna pojasnila glede gozdarstva v Bosni. Nato je odgovarjal govornikom finančni minister vit. Bilinski. Delegatu grofu Reyju, ki je stavil resolucijo glede galiških in lokalnih železnic, zatrdi minister, da vojna uprava nikakor ne zanemarja nobenega kraja, pač pa mora biti pozorna na vse meje in bo strogo pazila, da bo izvedla vse kar je v njeni moči. Del. Rey je nato umaknil svoji resoluciji. Del. Maštalka soglaša z izvajanji ministra glede lokalnih železnic, nikakor pa se ne strinja z ministrom glede vprašanja, da bodo bosanske železnice ozkotirne, ker bi lahko zgradili s temi stroški normalnotirne, kar se bo že v prvem desetletju tudi gotovo popravilo. — Nato je govoril še poročevalec dr. Korošec, nakar je bil sprejet proračun skupnega finančnega ministrstva nespremenjen.

Posledica spora v zunanjem odseku ogrske delegacije. — Grof Tisza pozval na dvoboj Stefana Rakovszkyja.

BUDIMPEŠTA 14. (Kor.) V zadnjih sejah odseka za zunanje zadeve ogrske delegacije je prišlo, kar smo že poročali, do ostrega spopada med predsednikom ogrske zbornice grofom Tiszo in med delegatom Štefanom Rakovszkyjem. Grof Tisza je pozval, kakor izvemo iz parlamentarnih krogov, delegata Rakovskyja po svojih zastopnikih knezu Geza Odescalchi in grofu Jul. Csekonicsu na dvoboj. Štefan Rakoszy je imenoval za svoja zastopnika princa Ludvika Windischgrätza in obmejnega grofa Pallavicinija. — Zastopniki so se sestali snoči v narodnem kazinu.

1. majnik v Trstu.

»Piccolo« se pere v »Neues Wiener Tagblattu«.

DUNAJ 14. (Izv.) »Neues Wiener Tagblatt« priobčuje danes članek iz »Piccolovega« uredništva, v katerem se odločno zavračajo trditve, da je ravno »Piccolova« hujskajoča pisava izzvala dogodke 1. majnika v Trstu. V članku se izjavlja, da je bilo slovensko hujskanje sistematično pripravljeno in sicer že izza dogodkov na Revoltelli. Za dokaz navaja članek celo vrsto brzojavk jugoslovansekga dijaštva tržaškim Slovanom, v katerih se proslavlja — jugoslovanski Trst. Citirana je tudi izjava dijaka Tresića-Pavičića »da mora nad Trstom zavihrati jugoslovanska zastava«, a citat se seveda namenoma podtika **poslancu** Tresiću-Pavičiću in to kljub temu, da je svoječasno sam »Piccolo« naglašal, da tej izjavi ni pripisovati nobene važnosti, ker je izšla iz ust dijaka, ne pa poslanca Tresića-Pavičića. Dalje se skuša v članku na podlagi prevodov majniških govorov v »Narodnem domu« iz »Edinosti« dokazati, da je bilo razburjenje »cittadinov« popolnoma upravičeno. Seveda je to dokazovanje silno ponesrečeno, ker »Piccolovo« uredništvo s tem samo priznava, da so »cittadini« izvedeli o govorih v »Narodnem domu« šele po 1. majniku in se torej nikakor niso mogli razburjati radi njih že 1. majnika in to tem manj, ker ni bilo v njih o kakem hujskanju proti Italijanom ne duha ne sluha. Članek citira nato tudi prevod znanega »Piccolovega« hujskaškega članka z dne 30. aprila, seveda očividno računajoč pri tem na popolno nepoznanje tržaških razmer od strani dunajskega prebivalstva in dokazuje zraven še, da je modra zastava — slovenska narodna zastava. Končno se izjavlja tudi v članku, da Slovenci v Trstu sploh vsako stvar pokvarijo in vedno molestirajo s svojimi manifestacijami mirne tržaške »cittadine«.

Srbska skupščina.

Spor med vojaškimi in civilnimi oblastmi.

BELGRAD 14. (Kor.) Ministrski predsednik Pašić je odgovoril na včerajšnja izvajanja mladoradikalca Draškovića približno tako-le: Ureditev vprašanja glede stališča civilnih in vojaških oblasti je samo ponovitev in ugotovitev že enkrat izrečenega principa, **po katerem zastopajo pri državnih slavnostnih prilikah vlado in vladarja državni uradi, ki imajo v tem oziru prednost, vendar pa naj nima to vprašanje prav nobenega vpliva na simpatije ali antipatije napram častniškemu zboru,** ker vlada med vlado in častniškim zborom najlepši sporazum, katerega so poizkusili motiti nekateri nezadovoljneži. Vlada in ministrski predsednik sta z častniškim zborom popolnoma zadovoljna in priznavata v polni meri patrijotično delovanje častnikov posebno za časa zadnjih dveh vojen. Zato ministrski predsednik odločno zavrača insinuacijo, da bi bila vlada proti armadi. Imamo dokaze, da sta dosedaj oba faktorja vedno skupno delovala in da se imamo ravno tej harmoniji obeh faktorjev zahvaliti za velike uspehe v najnovejšem času. Večina je pozdravila to izvajanje ministrskega predsednika z živahnim odobravanjem.

ALBANIJA.

Za ohranitev Albanije.

DRAČ 14. (Kor.) Ministrski predsednik Turkhan paša je odpotoval v Rim, odkoder bo šel na Dunaj, da se posvetuje z italijanskim odnosno avstrijskim zunanjim ministrom glede rešitve albanske krize in epirskega vprašanja.

Albanija odklanja epirotske zahteve.

RIM 14. (Kor.) Turkhan paša je izjavil, da si je albanska vlada premislila in da **odklanja vse zahteve Epirotov.** Za odklonitev zahtev je tudi knez Vijem. Ker pa niti knez niti vlada ne upata sama in na svojo odgovornost izvršiti tega sklepa, je prevzel Turkhan paša nalogo, da reši Albanijo iz tega mučnega položaja s tem, da obišče italijanskega in avstrijskega zunanjega ministra, da jima ustmeno pojasni položaj kneza in vlade in jih prosi pomoči. Knez in vlada albanska sta sama preslaba, da bi mogla vspevati v smislu tega sklepa napram Epirotom in njihovim zahtevam in mlada Albanija se mora zateči, če hoče obdržati svojo avtoriteto zopet k svojim ustanoviteljem in pokroviteljem.

RIM 14. (Izv.) Turkhan pašo je sprejel kabinetni šef zunanjega ministrstva Garbasso. O uspehu, ki ga je dosegel Turkhan paša v Rimu še ni nič znanega. Dobro poučeni krogi pa vedo, da rimski zunanji kabinet baje ne bo soglašal s tako odločno in brezobzirno odklonitvijo zahtev Epirotov.

Komisija za določitev severno-albanske meje.

RIM 14. (Kor.) O nevarnem sporu med francoskim in laškim delegatom komisije za določitev severno-albanske meje, o katerem smo že poročali z dostavkom, da je komisija ustavila delo in se vrnila v Skader poroča Agenzia Stefani, da to poročilo ne odgovarja popolnoma resnici. Poročilo Agenzie Stefani prizna, da so nastali spori med delegati, trdi pa, da se ti spori ne tičejo vojaških vprašanj in da komisija ni ustavila definitivno, marveč le začasno, svoje nadaljno delo.

Dr. Šviha in „Narodni Listy".

II. dan razprave.

PRAGA 14. (Izv.) Danes je vladalo za razpravo še veliko večje zanimanje kakor včeraj. Že na vse zgodaj zjutraj se je trlo občinstvo pred sodnijskim poslopjem in močen policijski kordon je moral vzdrževati red.

Današnji dan je potekel sicer za dr. Šviho veliko ugodnejše kakor včerajšnji. Ne samo, da so posamezne priče izpovedale jako ugodno za njega, ampak so nasprotno padale celo naravnost senzacijonelne obdolžitve na račun za dr. Šviho najbolj obtežilne priče, jurista Pastike, ki je baje človek jako dvomljivih moralničnih kvalitet. Sicer pa označujeta zastopnika dr. Švihe postopanje sodišča kot jako pristransko, zlasti ker ni privolilo v zaslišanje predlaganih policijskih komisarjev. Dalje se je danes govorilo na sodišču, da je imela gospa Woldanova z juristom Pastiko intimno razmerje in da je večkrat zlorabljala uradne tajnosti.

Dopoldanska razprava.

Ob 9 dopoldne je predsednik otvoril razpravo in razglasil sklep, da se odklanja zaslišanje policijskih komisarjev, ki sta jih zahtevala tožiteljeva zastopnika.

Nato je bil kot prvi zaslišan dr. Josifko, ki je povedal, da je videl dne 9. marca dr. Šviho pred njegovim odhodom v Trst, v kolodvorski čakalnici konferirati z znanim praškim policijskim konfidentom Spačkom. Tudi so mu pripovedovali železniški uslužbenci, da se je Šviha večkrat shajal na kolodvoru s Spačkom. Z ozirom na trditve dr. Josifke sta izjavila zastopnika dr. Švihe, da imata priče, ki bodo potrdile, da je bil imenovani dan Šviha na kolodvoru brez spremstva.

Dr. Viškovsky je izpovedal, da je bila dunajska vlada zlasti o dogodkih v češkem »Narodnem Svetu« in »Slovanskem komiteju« vedno natančno poučena. Izjavil je tudi, da je nekega dne na Dunaju od nekega višjega državnega pravdnika slišal stvari, o katerih se je prejšnjega dne razpravljalo v Pragi v »Narodnem Svetu«. Priča je nato naslednjega dne pregledal v Pragi imenovani protokol in faktično konstatiral, da je bila dunajska vlada natančno informirana.

Dr. Klimova soproga je pri zaslišanju izjavila, da ji je njen mož takoj, kakor hitro je izšel inkriminirani članek v »Narodnih Listih«, povedal, da se je izvršil nad dr. Klimo pravcati zločin. Tudi urednika Vejvara in Wilde sta potrdila to.

Jako zanimiva je bila izpoved poslanca Klofača. Klofač je takoj začetkom zaslišanja izjavil, da je že na Dunaju slišal, da je bila inscenirana afera Šviha zgolj v svrho, da bi vplivala na politično razpoloženje na Češkem in na predstoječe volitve. Dr. Šviha mu ni nikdar ničesar posebnega pripovedoval, tudi ni bil nikdar radoveden. Ko je izšel inkriminirani članek, je prišel Šviha takoj k njemu in ga zaklinjal, da je popolnoma nedolžen. Klofač je izjavil dalje, da o krivdi dr. Švihe nikakor še ni prepričan in da je dolžnost vseh častivrednih ljudi na Češkem, da počakajo toliko časa s sodbo, dokler ne bo vsa stvar popolnoma pojasnjena. Pripominja pa, da je čutil do meseca maja v svoji okolici detektiva in da je tudi doznal, da je dobivala vlada informacije od človeka, ki je v vrstah narodno-socijalne stranke. Čudno se mu tudi zdi, da je informiranje prenehalo takoj, kakor hitro je izbruhnila afera Šviha. Med splošnim začudenjem je nato Klofač pripovedoval, da ga je dopoldne poklical v II. nadstropje sodišča neznan človek, ki mu je povedal, da je spravil Pastika afero Šviha na dan samo radi kupčije in da je Pastika sam govoril, da mu je neslo to 2800 K. Nato je Klofač konstatiral, da je praška policija hotela podkupiti tudi nekega uradnika poštne ambulance, da bi ji izročal vsa pisma, naslovljena na razne češke politike, in mu ponujala zato 300 K in ga vrh tega tudi zagotavljala, da ne bo trpel nikake škode. »Jaz sam,« je izjavil Klofač, »tekom nekega tedna kar 7 pisem, naslovljenih name, nisem prejel.

Popoldanska razprava.

Prof. Masaryk je izjavil, da ga je dopoldne poklical neki dijak v neko vizarno in mu povedal interesantne stvari o Pastiki, toda s prošnjo, naj ne imenuje njegovega imena. Glasom izpovedb tega dijaka je jurist Pastika človek jako dvomljivih moralničnih kakovosti, ki je tudi živel vedno jako potratno. Ko je izbruhnila afera Šviha, je Pastika temu dijaku sam pripovedoval, da je zaslužil pri celi stvari 2800 K. Imenovani dijak je filozof Vlasika in je sin praškega hišnega posestnika. Na vprašanja Švihovega zastopnika, kako mnenje ima o dr. Švihi, je Masaryk odgovoril: »Smatram dr. Šviho za človeka brez politične energije. Poznam ga že dolgo let in nikdar me ni izpraševal o kakih zaupnih stvareh. Čudno se mi zdi, da bi imela policija tako pasivnega človeka za konfidenta. Obnašanje dr. Švihe je po razkritjih »Narodnih Listov« sicer precej sumljivo, vendar pa očitanja še niso dokazana. Glavna stvar je, kaj je bilo izdano policiji, kar bi zamoglo škodovati češkemu narodu oziroma češkim narodnim interesom. Dokler tega ne vem, ne smatram obdolžitve proti dr. Švihi za dokazane. Avstrija je žalibog pač taka država, ki mora imeti konfidente celo za take stvari, ki jih lahko vsak čas izve iz časopisov.

Posl. Stříbrny označuje dr. Šviho za človeka, ki ne zapravlja in tudi ne igra. Nekoč je Šviha interveniral na policiji radi neke tiskarniške koncesije. Priča izpove tudi, da je hotel policijski komisar Klima podkupiti nekega uradnika poštne ambulance, da bi mu izročil za 24 ur korespondenco nemškega »Volksrata« za Trebnico.

Jutri bo zaslišan dr. Šviha sam.

Vlada proti praškemu policijskemu sistemu.

PRAGA 14. (Izv.) Češki listi poročajo z Dunaja: Razkritja o postopanju praške policije, ki prihajajo na dan povodom sedanjega procesa v Pragi, so vzbudila v dunajskih merodajnih krogih veliko razburjenje. Vlada namerava baje napraviti na praški direkciji kmalu red, prisiliti celo vrsto uradnikov k demisiji, nekatere pa premesti.

Cesar potrdi izvolitev reškega župana dr. Corossaza.

BUDIMPEŠTA 14. (Izv.) Oficijozni listi poročajo, da bo cesar izvolitev dr. Corossaza za reškega župana, potrdil.

Sekcijski šef trgovinskega ministrstva vitez pl. Stibral umrl.

DUNAJ 14. (Kor.) Umrl je po kratki bolezni v nekem tukajšnem senatoriju sekcijski šef v trgovinskem ministrstvu in generalni ravnatelj za poštne in brzojavne zadeve Adalbert vitez pl. Stibral, star 54 let.

Franc Kossuth v agoniji.

BUDIMPEŠTA 13. (Izv.) Franc Kossuth je že par ur v nezavesti. Najbrže umre še to noč.

Slučaji otrpnjenja tilnika na vojni ladji »Zenta«.

PULA 14. (Izv.) Med mornariškim naraščajem vojne ladje »Zenta« so se pojavili trije slučaji otrpnjenja tilnika.

Žrebanje.

DUNAJ 14. (Kor.) Razredna loterija 30.000 kron dobi štev. 213 3, 2000 kron pa štev. 9391, 49059, 139600, 153351 in 156800.

Angleška eskadra v naših pristaniščih.

PULA 14. (Kor.) Včeraj popoldne sta pripluli sem angleški bojni ladji križarki „Indomitable" in „Chatam".

REKA 14. (Kor.) Včeraj popoldne je priplula sem angleška bojna ladja „Weymouth". Poveljnik je napravil oficijelne obiske, ki so bili takoj nato vrnjeni.

Padec kabineta Goremijkin.

PETROGRAD 14. (Izv.) V poučenih parlamentarnih krogih se zatrjuje, da je pričakovati neposredno padca ministrskega predsednika Goremijkina.

Potresi v Siciliji.

CATANIA 14. (Kor.) Ravnatelj geodynamičnega observatorija poroča, da so čutili danes dopoldne v Linguaglossa, Randazzo in Mineo dva precej močna potresna sunka, ki sta povzročila velik strah med prebivalstvom. Škoda, ki sta jo napravila pa je zelo majhna. Srednje žrelo Etne bljuje še vedno goste stebre dima in pepela.

Kuga na Kitajskem.

LONDON 14. (Kor.) „Times poročajo: V Hongkongu je obolelo v minulem tednu za kugo 210 oseb izmed katerih jih je 173 umrlo. V letošnjem letu je obolelo za kugo skupno 1228 oseb, umrlo pa jih je 1112.

7. jun. petindvajsetletnica pevskega društva „Adrija" v Barkovljah.

Že takoj prihodnji dan je, zapustivši svojega tovariša v Parizu, odpotoval v Bougival, da tam, na mestu, razgleda položaj in ukrene vse potrebno.

Lahko je umevno, kako se je razveselil in da se mu je zdelo, da je žarek njegove srečne zvezde razsvetlil nebo njegove bodočnosti, ko je izpoznal v novem lastniku rdeče krčme svojega prejšnjega služabnika Sauvageona, človeka, ki se je imel za vse, kar ima, zahvaliti njemu, čigar preteklost mu je bila dobro znana in ki bi mu bil brez dvoma popolnoma vdan že iz hvaležnosti, potem pa tudi iz strahu, če ne bi bilo drugače.

V svojem svojstvu kot posestnik, kot obrtnik, krčmar, ki je plačeval svoj patentni davek, je postal Sauvageon, ali pravzaprav Caillebotte, za Joela Macquarta, ki ga ni nihče poznal v oni okolici naravnost neprecenljiv. Bil mu je takorekoč moralični porok, ki je prepričeval, da radovedneži niso preiskovali prošlosti novega naseljenca, kar bi mu znalo postati nevarno.

S prvim pogledom je Lascars spoznal te srečne in verjetne rezultate in blagoslavljal je slučaj, ki mu je služil tako dobro.

Vemo že, kako je Sauvageona poučil o svojih načrtih, kako mu je predlagal skupno delovanje, ki ga je krčmar, četudi ne z navdušenjem, a vendarle sprejel.

Povedati nam je sedaj le še treba, kaj je napravil Lascars z rdečim mlinom.

(Dalje.)

PODLISTEK.

Rdeči mlin.

Roman. - Spisal Xavier de Montépin.

— Nihče ne ve. Kakor hitro napoči dan, pa izginejo roparji kakor prikazni, ne da bi zapustili kako znamenje, ki bi moglo dovesti na njihov sled.

— Potemtakem ni bil dosedaj še nihče aretiran?

— Nihče. Posrečilo se ni niti enega sumljivega človeka prijeti za vrat

— In kaj pravi policija?

— Si pač želi, da bi jih odnesel vrag! Prosti redarji so podvojili svojo delavnost in so noč in dan na konju. Jezdarijo po okolici semkertja v vseh smereh, a vendar je, kakor bi imel vmes sam vrag svoje krempljе: če so redarji kje na levi strani, so roparji na desni in obratno. Brigadir gotovo še znori zaradi tega, in poročnika boli stvar tako zelo, da je možak, ki je bil prej lepo okrogel in dobro rejen, prav tak, kakor bi bil ravnokar vstal z bolniške postlje.

Te vesti so kazale neoporečno, da bo nemogoče dobiti voz, da bi se Parižani vrnili v Pariz. Mladi ljudje niso mogli storiti drugega, nego lepo ostati v krčmi. — Vdali so se v svojo usodo in Sauvageon, ki jim ni mogel postreči s popolnimi posteljami, je prinesel v prvo sobo tri žimnice, s katerimi so si pomagali, kakor so pač vedeli in znali.

Kako pa je bila stvar z roparji v resnici?

Skrivnostni banditi, strah vse okolice, ali pravzaprav »Senski pirati«, kajti to ime jim je pristojalo najbolje, so se nahajali drugje, nego je mislila razburjena domišlija bougiralskih kmetov.

Baron Lascars je bil pod imenom Joela Macqarta poglavar in duša tolpe zlikovcev, ki so bili pripravljeni za vsako hudodelstvo in izvežbani v vseh zločinih, z eno besedo vredni vojaki takega stotnika.

Rdeči mlin je bil zavetišče teh roparjev.

Da pojasnimo, kako in v kak namen je baron Lascars sestavil svojo roparsko tolpo, se moramo nekoliko ozreti na dogodke, ki so se dogodili po oni noči, ko je vikomt de Cavaroc padel po krogljah Karla in Valentina von Kapellen in se je po policiji preganjani baron Lascars polastil imena, denarnice in potnega lista umorjenega plemiča in se tako popolnoma izpremenil v drugega človeka.

S sto ali stopetdesetimi zlatniki v žepu, brez strahu, da bi ga mogel kdo spoznati ali razkrinkati in s trdnim sklepom, da se v slučaju potrebe s predrznostjo izvleče iz zanke, se je Lascars potikal nekaj mesecev po Nemčiji, kjer je pred vsem obiskal ona mesta, kjer so bile igralnice. Živel je od danes do jutri, včasih dobro, včasih slabo, kakor mu je pač bila naklonjena ali nenaklonjena sreča pri igri.

Slučaj ga je tekom tega pustolovskega življenja pripeljal tudi v Antverpen.

V tem mestu ga je sreča popolnoma pustila na cedilu in ostal je brez najmanjših življenskih sredstev. Zato pa se je zaletel k zvito zamišljenemu in prav tako tudi spretno izvedenemu sleparstvu, da bi si nabavil potrebnega denarja.

Vzlic svojemu nedosegljivemu talentu, ki ga je pokazal ob tej priliki, pa mu je njegov načrt izpodletel prav tedaj, ko je bil že popolnoma gotov, da doseže svoj uspeh.

Antverpenska policija ga je prijela, toda sodniki, ki niso poznali njegove prošlosti, so ravnali ž njim milostno in so ga obsodili le v trimesečno ječo.

V ječi je sklenil napačni Cavaroc tesno prijateljstvo z nekim holandskim zločincem, Joelom Macquartom po imenu, ki mu je, spoznavši v francoskem jetniku sijajno inteligenco in neodoljivo odločnost, predlagal nekega dne, naj vstopi v mogočno tolpo šeldskih roparjev, družbo drzovitih piratov, ki so ropali in plenili po reki Šeldi, kjer so neštevilne ladje vsak dan prevažale bogastva vsega sveta. Lascars je radovoljno sprejel to ponudbo.

Joel Macquart je bil istočasno z Lascarsom izpuščen iz ječe in je tudi izpolnil svojo obljubo. Ker je imel precej vpliva na poglavarje one roparske tolpe, je bil Lascars sprejet v njihovo družbo.

Lascars je z največjim zanimanjem proučeval običaje, navade, sredstva in prevejane naklepe teh porečnih roparjev, ki so olajševali trgovstvo na leto za milijonske svote.

Ko je popolnoma poznal ves mehanizem te roparske armade, ki je štela skoraj dvatisoč mož, je sklenil, da zapusti Holandsko in se vrne na Francosko. Ni pa storil tega, kakor bi morda ne bil zadovoljen z znatnim dobičkom, ki ga je dobival, temveč se le njegova narava ni mogla privaditi pokorščini. Njegova častihlepnost je stremela po vrhovnem poveljniku in na Šeldi je bilo izključno, da bi ga mogel dobiti.

Njegov načrt je bil, da organizira v okolici Pariza enako roparsko tolpo na Seni in se postavi na čelo tem tekmecem antverpenskih porečnih roparjev.

Zato si je dal, da bi ga nihče ne mogel spoznati, rasti brado, kar je v onih časih na Francoskem zadostovalo, da so ga smatrali za tujca. Dal si je napraviti ponarejen potni list na ime Joela Macquarta, holandskega podanika, je pridobil za svoj načrt zares nekega spretnega ladijskega tesarja, prepotoval žnjim Belgijo in dospela sta brez nesreč čez mejo.

Lascars je imel svoto par tisoč liver, ki je bila namenjena za prvo uredbo njenega podjetja.

Domislil si je, da bi glavni stan vsega roparskega podjetja namestil v rdečem mlinu, in zdela se mu je ta misel kot nekako navdahnjenje od zgoraj.

Božji mlini meljejo....!

Opetovano, ob raznih povodih, smo dokazovali na tem mestu, kako zgrešena je vsa avstrijska balkanska politika od prvih začetkov pa vse do danes. Klasičen izgled za to nam daje ravno tisto vprašanje, ki je v zadnjih letih izzivalo neprestane napetosti med avstrijsko in srbsko diplomacijo, tiste zastrupljene diplomatske borbe, da je sedaj pa sedaj razmerje med obema državama zadobivalo vse znake nevarne akutne krize, ki naj bi jo reševalo — orožje: to vprašanje je **stremljenje Srbije po spojitvi z morjem!!** Ravno ob tem vprašanju je dokazovala prejšnja in dokazuje tudi še sedanja avstrijska diplomacija, da nje politiki nedostaja glavnih elementov dobre in zdrave politike: smotrenosti, zavedanja stavljenih si ciljev, jasnosti na zasledovanju državnih koristi, in sicer ne le tistih, ki jih treba braniti v sedanjosti, ampak tudi tistih, ki jim treba zavarovati podlago za bodočnost. Tudi smo na tem mestu opetovano že razmotrivali o vzrokih tej zgrešeni balkanski politiki naše države. In enega glavnih vzrokov smo videli v dejstvu, da centrali naše vnanje politike na Dunaju **nedostaja vsake prave orijentacije** glede dogodkov v sedanjosti, vsled česar ne predvideva ničesar za bodočnost?! Žrtvuje — smo naglašali — vse momentu svoje lastne dispozicije: simpatijam ali antipatijam, izvirajočim iz predsodkov in iz tradicij minolosti, ki pa so jim dogodki temeljito izpodmaknili vsako podlago. Pod sugestijo tega svojega razpoloženja je naša balkanska politika brez koncepcije glede posledic, ki bi mogle nastati vsled njenega postopanja. Iz kratka: greh te politike je, da se lovi le za dogodki tega dneva in je zato brez vsake velikopoteznosti! Stremljenju Srbije po spojitvi z morjem nasprotuje naša diplomacija iz pretveznih razlogov državno-politične in gospodarske naravi, radi pretveznih koristi našega državnega gospodarstva, naše trgovine. S tako svojo državno in trgovsko politiko je pa naša diplomacija dosegla ravno nasprotno od tega, kar je hotela doseči: le škodo na obe strani. Vsa naša politika kaže že sedaj uprav vznemirjajočo pasivo: krvavimo politično in gospodarsko. To spoznanje je jelo prodirati že tudi v nemške kroge. Seveda ne v tiste, ki žive le narodni sebičnosti in pohlepnosti, velenemškim ciljem, pangermanskemu imperijalizmu, pač pa v tiste, ki delajo in producirajo in ki krvavo občutijo vse težke posledice skupne državne politike na Balkanu. Tako je n. pr. nedavno temu dokazala dunajska »Zeit« v strogo stvarnih, treznih izvajanjih, da je naša gospodarska bilanca vsled dogodkov na Balkanu naravnost žalostna. Evropski orijent ni bil že od nekdaj le naša najvažnejša politična interesna sfera, ampak imeli smo tam doli tudi prastare trgovinske zveze, ki so nas spajale z deželami med Donavo in Egejskim morjem. Tja dol so nas vedno silili naši gospodarski interesi. **Vsled zgrešene politike pa smo začeli izgubljati eno tržišče za drugim.** Vzlic naši najugodnejši geografični legi nas drugi evropski tekmovalci — in v prvi vrsti **Nemčija** — odtiskajo od naših historičnih tržišč. In da je nesreča popolna, se je tej slabi trgovinski politiki pridruževala še slabeja vnanja politika! Če se je kedaj govorilo, da trgovina ne pozna prijateljstva, pa sledi naša politika geslu: da sovraštvo ne pozna trgovine! Iz politike, zasnovane na tem principu, je moral prihajati udarec za udarec naši trgovini na Balkanu. Našo staro odjemalko Turčijo smo izgubili v toliko, v kolikor je ona izgubila na evropski posesti. Nove gospodarje pa smo na eni strani gospodarski odgnali, a na drugi smo si pridobili njihovo **politično sovraštvo.** Bolj in bolj nas izrivajo drugi iz Srbije, iz Črnegore, iz Romunije in Grške. Sovraštvo te poslednje smo si pa nakopali **le tisti Italiji na ljubo, ki nas sedaj iz golega prijateljstva gospodarski izriva iz Albanije!!** Edina aktivna postavka v naši bilanci na Balkanu bi bila Bolgarska. A tudi ta je jako dvomljiva. V prvo nam ne more dati odškodnine, ki bi bila v kakem razmerju z izgubami drugod, v drugo pa je tudi — nezanesljiva. Da moremo oceniti vso škodo, treba predočiti si, kako bi stale stvari za nas danes, da smo ostali v harmoniji z balkanskimi sosedi, do smo si pridobili njihove simpatije namesto njihovega nasprotstva! Države na Balkanu bodo morale sedaj na novih ozemljih začeti z velikimi investicijami, ki jim bo posledica ta, da se poveča njihova zmožnost za konsum, **kar bi že po naravi prihajalo v prilog v prvi vrsti avstrijski industriji!** To smo zaigrali. In svote, ki smo jih izgubili na eksportu, padajo tem težje na tehtnico, ker ta naše gospodarske interese ubijajoča politika dovaja na drugi strani do velikanskega višanja stroškov za vojaštvo. Ali pa naj nas za izgubo teh zgodovinsko izročenih nam tržišč, ki se nam vrhu tega sama ponujajo po naši geografični legi, odškoduje nova interesna sfera v — Mali Aziji?!! To nam jemlje goloba iz roke in nam za to kaže — vrabca na strehi!

Tako sodi sedaj resen nemški list, čigar sodba ima tem večjo veljavo, ker je znano, da je v zvezah s krogi veleindustrije in trgovine, torej krogov, ki producirajo in ki so važni komponenti državnega gospodarstva, in ki so zato tudi kompetentni za tako sodbo. Dunajskemu listu in tem krogom pa menda vendar ne bo hotel kdo podtikati, da jim gre za — »panslawistische Umtriebe«!! Za nas pa zadobiva ta porazna sodba še posebno pomembnost po dejstvu, da se ne omeja le na konstatacijo pogubnih posledic naše zgrešene balkanske politike, marveč kaže tudi prav na tiste glavne vzroke, ki smo jih mi na tem mestu že tolikokrat poudarjali. Naglaša namreč, **da nam je slaba vnanja politika nakopala sovraštvo s tem, da ni nikdar računala z dušo, s čutstvovanjem balkanskih narodov, ker nas je spravljala v nasprotstva z narodnimi strujami na balkanskem polotoku, ker nam ni nikdar znala pridobivati simpatij narodov!** Dunajski list je torej z odločnostjo položil roko na ramo, na katero smo mi vedno kazali in smo bili radi tega — panslavisti in veleizdajalci. Božji mlini so začeli tu energično in hitro mleti, a v srečo in rešitev bodočnosti naše monarhije bi bilo želeti, da bi — čim prej, tem bolje — zmleli v prah vse klevetnike: one, ki imajo to porazno politiko na vesti kakor režiserji, in one, ki so ploskali tej usodni igri.

Izseljeniško vprašanje v delegacijah.

V delegacijah je prišlo na vrsto tudi zelo zanimivo izseljeniško vprašanje, o katerem se je v zadnjem času zelo mnogo govorilo. Razni slučaji in dogodki, ki so se pripetili izseljencem in onim, ki so ponesrečili na potu v inozemstvo, kamor so hoteli potovati na obisk, iz službenih znanstvenih ali zdravstvenih ozirov, nam dokazujejo, kljub vsem dementijem, da je uvedla vlada po zadnjih povsod znanih izseljeniških škandalih nove odredbe glede izseljevanja in da so izpolnjevale oblasti. posebno obmejne policijske oblasti te uvedbe s pretirano strogostjo, ki je dala povod marsikakim izseljencem in oblastim neljubim aferam. Te uvedbe pa so bile izdane kot nekaka **državna tajnost,** vedeli smo, da se je uvedlo nekaj novega, čutili smo posledice teh novih uvedb, toda kaj je ukrenila vlada, tega nismo izvedeli. Nekaj podatkov o tem nam je dal končno venderle vojni minister Krobatin v seji vojnega odseka avstrijske delegacije. Odgovarjal je na določno tozadevno vprašanje, kolikor je pač smatral za nujno potrebno, popolne slike o postopanju vlade pa kljub temu še vedno nimamo. Pred vsem smo izvedeli za dve tajni odredbi v zadevi izseljeniškega vprašanja. Notranje ministrstvo je izdalo **»interne direktive«** za politične oblasti, vojno ministrstvo pa je izdalo **»instruktion«** za okrajna vojaška dopolnilna poveljstva. O direktivah notranjega ministrstva nam ni vojni minister povedal ničesar. Izvemo pa iz raznih uradnih in poluradnih korespondenc sledeče: **Notranje ministrstvo je uvedlo zopet in brez zakonitega pooblastila potne liste.** Noben moški do 36. leta, o katerem se količkaj sumi, da se namerava morda izseliti, ne sme prekoračiti avstrijske meje brez potnega lista. Pod katerimi pogoji pa se dobi potni list, smo slišali od vojnega ministra. **Politične oblasti morajo namreč za vsak potni list posebej vprašati za mnenje vojaško okrajno dopolnilno poveljstvo.** Če izreče ta urad o prosilcu dobro sodbo, potem še le sme izdati politična oblast, seveda če ni še kakih drugih zaprek, dotičnemu prosilcu potni list. Okrajne dopolnilne oblasti pa so dobile, kot je povedal sedaj vojni minister tozadevno sledeča navodila: Podelitev potnega lista naj se na vprašanje pol. oblasti **ne priporoča:** 1. Vojaškim novincem in nadomestnim rezervistom, ki še niso zadostili popolnoma dolžnosti aktivnega služovanja, razen če se jim je dovolil iz posebnih vzrokov druzrok za nastop službe. 2. Onim vojaškim obvezancem, ki imajo tekom enega leta orožno vajo, razen če se jim je posebej dovolilo, da napravijo orožno vajo drugo leto. Pri onih, ki potujejo redno vsako leto v inozemstvo bodisi vsled trgovskih, družinskih zdravstvenih ali študijskih namenov, naj se postopa nekoliko mileje, če ni prosilec na sumu, da morda le pobegne preko morja. Potni list pa naj se dovoli z ozirom na vojaščino brez zadržka onim, ki nimajo nobene orožne vaje in pa tudi onim, ki nimajo tekom enega leta orožne vaje, če so do tega časa zadostili vsem vojaškim dolžnostim. Onim, ki imajo napraviti samo še zadnjo orožno vajo naj se, če ni drugih zadržkov prošnja ugodi Dopolnilna poveljstva so dobila v svrho izdajanja teh mnenj političnim uradom posebne tiskovine. V izjemnih slučajih vpraša politična oblast okrajno poveljstvo lahko tudi brzojavno ali telefonično za obvestilo, nakar dobi tudi brzojaven odgovor. To pa mora plačati seveda prosilec. — To so torej v bistvu ona izvajanja vojnega ministra, ki imajo namen ljudstvo pomiriti. Kakšen uspeh bodo imele te besede. bo pokazala bližnja bodočnost. Pribito pa ostane kljub temu, da je uvedla vlada proti pravu in zakonu zopet sistem potnih listov. Nekaj pomirljivega pa vsebujejo vendarle ta zanimiva ministrova izvajanja. Kažejo namreč, **da je presegla praksa v izvrševanju teh do sedaj nepoznanih odredb v zadnjih mesecih daleč in za veliko namene vlade** in da se bo treba s to važno zadevo bolj temeljito pečati. **Gotovo pa je da po obstoječih zakonih vlada ne sme zabraniti nikomur potovanja v inozemstvo samo zaradi tega, ker nima potnega lista,** kar se je v zadnjih mesecih večkrat pripetilo. To vprašanje pride tudi v parlament in bo tvorilo gotovo zanimivo snov obširnejših in točnejših razprav, kot so se vršile in mogle vršiti v delegacijah.

Deželnozborske volitve v Istri.

Volilni shodi.

Krajevni odbori „Polit. društva za Hrvate in Slovence" v Pazinu so določili v zapadni Istri volilne shode po sledečih krajih in po tem-le redu:

1. Dne 17. t. m. **Krašica** ob 10. dopoldne pred cerkvijo.
2. Istega dne v **Kaštelu** ob 4. pop. na dvorišču CM šole.
3. Dne 21. t. m. v **Lovrečici** (St. Lorenzo di Duila) ob 10. dopoldne v šol. prostoru CMD.
4. Istega dne v **Materadi** ob 4 pop. v hiši šole Dr. Sv. C. i. M.
5. Dne 24. t. m. za zunanje volilce občin Izolu in Piran ob 11. dopoldne na **Lorettu** v hiši Žerjal Anton h. št. 13.
6. Dne 24. t. m. ob 4. popoldne pri **Sv. Luciji** pri Portorose v prostorih CM šole.
7. Dne 28. t. m. na **Vabrigi** tudi za vasi Tar in Frato (Poreščina ura posebej naznanjena).
8. Dne 31. t. m. za **Savudrijski** davčni okraj pri **Sv. Mariji na Krasu** ob 10. dopoldne pred cerkvijo.
9. Istega dne ob 4. pop. v občinski hiši v Kortah.
10. Grožnjanščina dne 1. junija ob 10. dopoldne v CM šoli pri **Ferenčih.**
11. Istega dne ob 5. popoldne na **Maliji.**

Delokrog naš je s tem izčrpljen. Pričakujemo, da nam na tem delu priskoči še kdo na pomoč, ker vedite, da na samo eni ali dveh osebah ne more ležati vse, ko so še te vezane. Sicer pa kličem: k dobri »firmaciji, ako ne tudi h kakemu uspehu!

K temu pomczita Bog i sreča junačka!

Dnevne vesti.

Napetost med Avstrijo in Srbijo radi vprašanja vztočnih železnic. Tudi to vprašanje je med tistimi spornimi vprašanji med Avstrijo in Srbijo. Kakor znano, zahteva Srbija, naj se jej one železniške črte družbe orijentalskih železnic, ki tečejo po njenem ozemlju, prepuste v odkup. Temu pa se upira Avstro-Ogrska kakor — rekli bi — glavna delničarka. Pogajanja radi tega spornega vprašanja so že prešla razne faze. Sedaj se je glasilo, da Avstrija nikakor noče odnehati; potem zopet, da je spor blizu rešitve, ker se Avstrija ne protivi več zahtevi Srbije; potem pa, da je ta poslednja odnehala v toliko, da le zahteva več odkupa, pač pa da morajo za upravo onih železniških črt veljati srbski zakoni. Tako je barometer kazal danes na slabo, jutri na lepo, pojutrišnjim na omahljivo vreme. V zadnji čas pa se je menda stvar zopet poostrila. Vsaj po vesteh v nemških listih je soditi, da Avstrija nikakor ne misli, odjenjati. In kakor vselej, ko gre za podžiganje nasprotstev, je tudi to pot glasovita »Neue Freie Presse«, ki podžiga avstrijsko vlado k neodjenljivosti, zvračajoč seveda vso krivdo na Srbijo. Glasilo srbske radikalne vlade stranke »Samouprava« odgovarja dunajskemu listu: Srbiji ne more biti ljubo, ako se ne zaupa njeni dani besedi, da je ob vprašanju vztočnih železnic pripravljena skleniti z Avstro-Ogrsko splošen gospodarski sporazum, če ta poslednja dovoli, da vztočne železnice preidejo v srbsko posest. V Avstriji bi mogli biti uverjeni, **da ima Srbija velik interes na tem,** da drži tranzitu avstro-ogrske trgovine odprte svoje poti v balkanske dežele in do Egejskih pristanišč. Srbija tudi ne nasprotuje francoski formuli **za internacijonaliziranje Vztočnih železnic.** Srbija je le proti spremembam, ki jih je pozneje predlagala Avstro-Ogrska in ti bi dale temu internacijonaliziranju povsem drugo formo. Čim je Srbija dovolila, da se določbe konvencije a quatre uveljavijo tudi za vztočne železnice in da se v smislu določb te konvencije **napravi zveza med vztočnimi in bosanskimi železnicami,** potem ne moremo razumeti, kje je vzrok, da bi mogla Avstro-Ogrska dvomiti na svobodni cirkulaciji nje trgovine potom srbskih železnic?! Srbija daje za to svobodo vse tiste garancije, ki jih je v ta namen nudila tudi drugod. Če se pa za neopravičenim pesimizmom v »Neue Freie Presse« skrivajo **kake druge zahteve,** potem ni krivda na Srbiji, ako ne more sprejeti takih zahtev. Pravica Srbije, da na svojem teritoriju določa železniške vozninske postavke, vendar ni nevarna za nikogar; saj je v njenem interesu, da ne ovira prometa na svojih železnicah z visokimi vozninami. Istotako pa ne sme priti v položaj, da bi vsled prenizkih tarifnih postavk morala iz drugih svojih dohodkov nadomestiti družbi vztočnih železnic pogodbeno določeni petodstotni dohodek. Pač pa bi mogla ta družba, ako bi jej privolili pravico do določanja tarifov, z visokimi tarifi popolnoma ohrometi promet in vendar zahtevati od srbske države pogodbeno zagotovljeni jej dohodek. Da pa Srbija misli na eventuvelno paralelno železnico, ni to nikakor grožnja, ampak le potrebna diskurzija za slučaj, da bi ne bilo drugega izhoda. To idejo bi tudi Srbija mogla uresničiti, ako uvažujemo, da bi na podlagi letnih dohodkov skoro dveh milijonov, ki bi jih imela od družbe, mogla dvigniti 40 milijonov, ki bi jih, pritegnivši cenene delavne sile v okupiranih ozemljih in še druga sredstva, porabila v ta namen. **Ali Srbija ne želi, da bi prišlo tako daleč in je marveč pripravljena nuditi trgovini avstro-ogrske monarhije čim največe garancije in koncesije,** v kolikor niso take, da bi iz Srbije napravile domeno trgovine in industrije Avstro.Ogrske, **Srbija je pripravljena za pogajanja na najširši podlagi, ali pod pogojem:** Do ut des — **dam ti, če mi daš!** — Kakor vidimo, so izvajanja v glasilu srbske vladne stranke mirna, stvarna in koncilijantna, tako, da najugodneje kontrastirajo z hujskarijami v »Neue Freie Presse«! Tako ne govore ljudje, ki so principijalni sovražniki, marveč ljudje, ki hočejo biti mirni sosedje. V interesu monarhije bi želeli, da bi pogajanja dovedla do povoljnega vspeha, da se naši diplomaciji tudi ob tem vprašanju ne dogodi zopet, kakor se jej je dogodilo z nepremišljeno in frivolno carinsko vojno in pa po njenem nasprotovanju Srbiji glede dohoda do morja: in da, loveč zajca, prikliče — volka!!

Domače vesti.

Pogreb Vatroslava Holza. V torek popoldne so ponesli zemske ostanke našega dobrega, nepozabnega Holza k večnemu počitku na ljubljansko pokopališče pri Sv. Križu. Sijajen pogreb je bil to: Holz je zadel, ko je rekel, da je v nas Slovencih treba umreti, potem šele prihaja naša javnost s svojim priznanjem. Izprevod je krenil izpred hiše žalosti na Marije Terezije cesti proti pokopališču in udeležila se ga je poleg zastopnikov mnogoštevilnih korporacij in društev tudi ogromna množica občinstva ne samo iz Ljubljane, temveč tudi iz najrazličnejših krajev naše domovine, kjer je imel pokojnik povsod dobrih prijateljev. Zastopan je bil tudi Trst. Pogreba se je udeležil mestni župan ljubljanski dr. Ivan Tavčar, drž. poslanec dr. Ravnihar, več deželnih poslancev, kot zastopnik CMD njen prvomestnik, vladni svetnik Senekovič. Sledila so nato zastopstva najraznovrstnejših narodnih društev, pred vsemi literarnih in posvetnih, potem zastopstvo ljubljanskega časnikarstva, nadalje zastopniki vojne mornarice in armade in končno vsa velikanska množica ostalega občinstva. V zadnji pozdrav mu je zapelo pevsko društvo »Ljubljanski Zvon«. Kot bivšega bojevnika v slavni bitki pri Visu ga je spremil na njegovi zadnji poti mornariški superijor Kokalj in je svirala pri pogrebu godba 27. pešpolka. — Tako je legel v grob mož, ki je spadal med naše najboljše, mož, ki se je po svoji lastni volji in moči vkljub zaprekam, ki bi se zdele drugim nepremagljive, povzpel do častnega mesta v našem literarnem svetu. Čast njegovi jekleni vztrajnosti, čast njegovemu delu, slava njegovemu spominu!

Razgovori poslancev z volilci. Snoči se je vršil v Gospodarskem društvu v Škednju razgovor med poslanci in volilci, ki so se ga udeležili poslanci dr. Wilfan, Miklavec in Sancin in prav veliko število volilcev. Volilci so izrazili celo vrsto želja, za katere so jih zagotovili poslanci, da jih bodo skušali uresničiti po svojih najboljših močeh. — Razgovor med poslanci in volilci, ki bi se bil imel vršiti snoči v **Lonjerju,** se bo vršil danes ob 8 zvečer pri »Županu«.

Dogodek z italijansko trikoloro v Portorose hočejo naši Italijani tudi izkoriščati v to, da bi še bolj razpalili laške glave tu in onostran meja. Nikar pa naj ne mislijo italijanska gospoda, da se morda tudi mi razgrevamo radi njihove trikolore. O ne! To vprašanje — razobešanje italijanske trikolore na avstrijskih tleh — naj gospoda poravnajo z avstrijskimi državnimi oblastmi. Le eno zahtevamo mi in si hočemo varovati to pravico: do svobodnega razobešanja naše trobojnice na naših tleh. In glejte, ravno ob tej priliki se je zopet pokazala vsa razlika med vašim in našim svobodoljubjem: vi ste se čutili provocirane po slovenskih zastavah, ki so jih razobesili naši slovenski kmetje na svojih tleh! In ker smo že pri stvari, moramo vas opozoriti na zmoto, ki je v tem, da stavljate našo in vašo trikoloro v paralelo, češ: ker so nas Slovenci provocirali s svojo narodno zastavo, smo mogli mi reagirati zopet s svojo narodno zastavo! Ne, gospoda, to ne drži: slovenska narodna zastava je narodna zastava, dovoljena po avstrijskih cesarjih in je obenem deželna zastava ene slovenskih pokrajin, zbog česar je pri nje razobešanju izključena vsaka misel na kako protidržavno demonstracijo. Italijanska trikolora pa je zastava tuje države. Ali, kakor rečeno, stvar z vašo zastavo v Piranu nas pušča hladne in zahtevamo od vas le, da ne žalite naše zastave, ker drugače bo reakcija z naše strani neizogibna. Zgornji pouk pa smo vam morali dati, da ne boste več neslano kričali o colori russi, kadar razobešamo mi svojo v Avstriji dovoljeno, legitimno trobojnico!

Naši junaški lahončki! Zadnjič je že nekdo vedel poročati, kako junaški je zlezlo nekim laškim demonstrantom srce in še nekaj drugega v hlače, ko so po svojem nedeljskem shodu bežali pred policijo po ulici Romagna. In ti mladi cittadini so res tekli, kakor zajci, iz nekakega splošnega nam skoraj nepojmljivega strahu že v ulicah Crociera in Acque, kar je lahko vsakdo opazoval, ki se je slučajno nahajal v onih ulicah in se moral stisniti k zidu, da ga ta bežeča drhal ni prevrnila na tla; a za bežečimi demonstranti je morda nehote udrla tudi policija, ki pa je radi svojih težkih dežnih plaščev le težko dohajala bežeče junake. Kolikor se je dalo opazovati, mislimo, da so bežeči demonstrantje prav nehote pridrli na trg pred »Narodni dom« in da so imeli le količkaj poguma, bi gotovo uprizorili kako hujšo pajacado, kajti na vsem trgu in daleč na okrog sta bila sama dva stražnika, par Slovencev in nihče drugi; prav gotovo pa ne kaka četa policijskih stražnikov ali konjenikov, kakor pravi »Piccolo« očividno z namenom, da bi svoje bežeče junake opravičil, ker niso uporabili toli lepe prilike, da bi se slednjič znesli vsaj nad velikimi šipami »Narodnega doma«. Ali kakor vselej, tako je tudi minolo nedeljo obšel laške cittadine tolik strah, ko so prisopihali na trg pred »Narodni dom«, da so zdirjali prav daleč mimo in se omejili na nesramne psovke in žvižge. Kdor je videl tak prizor, bo razumel, da ti naši cittadini nas ravnotako sovražijo, kakor se nas boje. Prav ta njihova zaslepljena strast in bojazen pa naj je nam v izpodbujo, da ne klonemo z duhom tudi v teh burnih časih.

Ni bilo tako nedolžno, ne! Prejeli smo: Nedeljske poulične demonstracije niso bile tako nedolžne, kakor se je poročalo. Poulična druhal, ki je od dveh strani pridrvela pred »Narodni dom«, je bila oborožena s kamenjem in revolverji ter je v ulici Fabio Severo tudi trikrat streljala. Pred kavarno »Commercio«, in sploh vso pot, so s huronskim krikom psovali ščave! Morte, fuori in abbasso so neprestano leteli iz ust podivjancev. Ker so pred imenovano kavarno in na oglu ulice Lavatoio nekateri Slovani reagirali z »Evviva la cultura italiana«, so začeli razgrajači elementi — dasi jim je bilo redarstvo za petami — groziti z revolverji, palicami in dežniki. Na onega našega, ki je demonstrantom pokazal, da imamo tudi mi revolverje in ki je bil na zahtevo razgrajajočih odpeljan na redarstveni urad, so od zadaj metali železo in kamenje, in to vkljub redarstvenemu nadzorniku, ki je spremljal našinca! Druhal je bila, po zaslugi »Piccola« in njega organov naravnost podivjana. Mi želimo in upamo, da bo sličnega divjanja konec, drugače pride med sosedi do hujšega. Mi smo storili svojo dolžnost. Naše ljudstvo je mirno do skrajnosti — a izzivati in streljati se ne bo puščalo!

Kolonjska podružnica CMD je preložila vrtno veselico radi nepričakovnih zaprek **na prihodnjo nedeljo, dne 24. t. m.** Program veselice priobčimo tekom prihodnjega tedna.

Odbor Kolonjske podružnice CMD.

Opozarjamo naše občinstvo, da priredi magdalenska podružnica CMD svoj prvi pomladanski koncert pri Sv. Mariji Magdaleni Zgornji na okrašenem vrtu narodne gostilne pri »Tirolcu« v nedeljo, dne 17. majnika, v korist šolske kuhinje. Kdor hoče uživati par ur sveži zrak ter se naslajati na zvokih dobro izvežbane škedenjske mladeniške godbe in na ubranem petju pevskega društva »Slava« iz Sv Mar. Magd. Spodnje, naj pride in zadovoljen bo. V prvi vrsti nas pa vabi misel na naše otroke v otroškem vrtcu, da jim damo dobre in zdrave hrane, da nam vzrastejo iz njih čvrsti in zvesti bojevniki za svoj rod in svojo grudo. Od vseh strani nam hočejo trgati od prs naših mater našo milo deco. In prokletstvo nad ono zaslepljeno mater, ki meče svojega nežnega otroka v naročje našemu sovragu. Čuvajmo in rešimo našo deco svojemu milemu narodu!! Prihitimo prihodnjo nedeljo na koncert magd. podružnice CMD v največjem številu, da podpremo šolsko kuhinjo otroškega vrtca in tako združimo prijetno s koristnim. Kdor bi želel darovati mal dar za »kolo sreče«, naj pošlje v otroški vrtec.

Iz poštarskih krogov. Dne 10. majnika t. l. se je vršilo na Dunaju posvetovanje odposlancev c. kr. poštarjev vseh deželnih skupin glede zbližanja med centralnim društvom in državno zvezo, kateri društvi sta bili v vednem boju, dasi sta imeli obe eno isto nalogo, namreč zastopati interese poštarjev in poštnih odpraviteljev. Radi razprtije omenjenih društev ni nikdar upoštevala vlada upravičenih zahtev po zboljšanju materijalnih in socijalnih razmer c. kr. poštarjev. Vsled skrajno slabe letošnje regulacije se je obudila želja med udi obeh omenjenih društev po zedinjenju v svrho enotnega nastopa pri kompetentnih faktorjih za odpravo krivic, katere jim prinaša že omenjena regulacija. In ta želja se jim je tudi izpolnila, kajti sporazumeli so se in uspeh posvetovanja je bil popoln. Takoj drugi dan se je predstavila deputacija, obstoječa iz desetih članov obeh društev pri trgovinskem ministru, pri generalnem ravnatelju in pa pri ministrskem svetniku dr. Hoferju, ter predočila vsem tem gospodom, kako krivična je ta regulacija, obenem jih pa prosila za odpomoč proti tem krivicam. Ekscelenca dr. Wagner-Jauregg je deputacijo zelo hladno sprejel. Njegov odgovor na prošnje in pritožbe deputacije je bil zelo kratek, jasen, brezupen. »Na kako popravo že izišle naredbe ni sploh misliti«. Nekoliko več upanja je dal trgovinski minister. On je vsaj deloma priznal krivičnost naredbe, ter obljubil, da jo prouči in preišče in kolikor je v njegovih močeh, odpomore nedostatkom. Tudi ministrski svetnik dr. Hofer je obljubil nekaj sličnega. Po končanem razgovoru z omenjenimi gospodi, so odšli zastopniki poštarjev v restavracijo »Hubertus-Keller«, kjer so se živahno razgovarjali o nadaljnjih korakih, ki se bodo morali napraviti v dosego upravičenih zahtev poštarjev in poštnih odpraviteljev. Dasi poštarji z rezultatom razgovora niso bili bogve kako zadovoljni, vendar so šli s cesarskega Dunaja s prijetno zavestjo, da je bil sestanek dne 10. majnika dalekosežnega pomena, kajti dosegel se je tega dne sporazum dveh poštarskih društev, ki bodeta odslej drug poleg drugega neumorno delovali za zboljšanje stanovskih razmer svojih udov. Zato pa, kolegi in koleginje, pristopite vsi brez izjeme k enemu ali drugemu društvu in pomnožite s svojim pristopom število bojevnikov za svojo pravično stvar. — **H.**

Začetek šolskih počitnic. Glasom obstoječih predpisov ima pouk na srednjih šolah in dekliških licejih, na moških in ženskih učiteljiščih, kakor tudi na trgovskh in navtičnih šolah v večini kronovin prenehati že v zadnjih desetih dneh pred zaključkom šolskega leta, torej s 6. julijem. Ker pa v tekočem šolskem letu pade ta dan na ponedeljek, je naučni minister odredil, da ima na označnih šolah pouk odpasti že s 4. julijem in se imata tega dne vršiti šolska služba božja in razdelitev izpričeval.

Fina gospodična. Gospodična Silvija Comel (Komel), navdušena Italijanka, se je prvega majnika ob pogledu na slovenski manifestacijski izprevod tako razjarila, in čutila tako žaljeno v svojem svetem italijanskem čustvovanju, da je smatrala za potrebno, braniti omadeževano čast tržaškega italijanstva s tem, da je vrgla na slovenske manifestante — »copato«. Za ta svoj junaški čin jo je policija odlikovala z desetimi kronami, ki jih mora plačati ali pa romati za 24 ur v luknjo.

Ukradena tamburica. V naše uredništvo je prišel gospod Josip Domines, restavrater »Aurore«, in nas je naprosil, naj z ozirom na notico, objavljeno predvčerajšnjim pod zgornjim naslovom, pojasnimo, da je prišlo do neljubega dogodka vsled nesporazumljenja in je bil g. Fr. Hočevar po krivici osumljen. V resnici je odnesel tamburico v šali neki bivši natakar te restavracije in jo je vrnil še isti večer.

Nasilen prosilec. 49letni tapecirar August Luchesich, doma iz Trsta, prenočujoč na ljudskem prenočišču v ulici Gaspare Gozzi, je bil šel včeraj v jutro v mestno ubožnico in je tam na upravo aroganten način zahteval denarne podpore. Tam službujoči občinski redar ga je skušal odpraviti z lepa, a Luchesich ga je ozmerjal in mu celo zagrozil s smrtjo. Vsled tega je bil Luchesich aretiran. Luchesich je šele pred nekaj dnevi prišel iz koprske kaznilnice.

Trčenje dveh biciklistov. Anton Fuk, star 18 let, stanujoč na Opčinah št. 83 in 42letni stavbni podjetnik Anton Gomzi, stanujoč na Opčinah 402, sta se včeraj popoldne zaletela z bicikli in sta se oba precej hudo poškodovala.

Iz gostilne so ga vrgli. Josipa Potrata, 40letnega mehanika, stanujočega v ulici Amerigo Vespucci, so včeraj dopoldne vrgli iz neke gostilne v ulici Pauliana. Pobil se je tako, da se je moral priti zdravit na rešilno postajo.

Biciklist ga je podrl. Jurja Medveščka od Sv. Mar. Magdalene Zgornje št. 411, je podrl neki biciklist in je Medveščck precej pobit moral na rešilno postajo.

Polzkušen samoumor. Marija Plinčič, stara 19 let, stanujoča na Belvederju št. 69, se je snoči hotela zastrupiti s karbolno kiselino. Poklicani zdravnik rešilne postaje ji je izpral želodec, prepeljali so jo v bolnišnico. Vzrok samoumora ljubezen in njene posledice. — Marija Paulettich, o kateri smo včeraj poročali, da se je včeraj zastrupila s karbolno kiselino, je snoči ob 8 umrla v bolnišnici.

Umrli so: Prijavljeni dne 14. majnika na mestnem fizikatu: Zupan Stanislav, leto dni, ul. Molin a vento, notranja št. 4; Antoniazzi Ernest, 26 let, ul. della Galleria št. 4; Ravber Leonilda, leto dni, Sv. Marija Magdalena Zgornja št. 492; Valenčič Ana, 7 let, ul. Molin a vento št. 38; Pristov Josip, leto dni, ul. A. Vespucci št. 8; Candido Lucija, 71 let, ul. Madonna del Mare št. 17; Michelazzi Galijan, 2 leti, ul. del Farneto št. 22; Slega Zorko, 22 let, Vrdela št. 229. — V mestni bolnišnici dne 12. majnika: Plahuta Josip, 42 let; Viola Gvidon, leto dni; Kolar Ana, 64 let. — V mestni bolnišnici pri Sv. Mariji Magdaleni dne 12. majnika: Cukrov Renat, leto dni.

Loterijske številke, izrežbane dne 14. maja 1914:

Gradec	61	5	82	87	17

Društvene vesti.

Pevsko društvo „Kolo“ vabi p. t. občinstvo na prvo pomladansko veselico, ki jo priredi v vseh prostorih „Narodnega doma“ v Barkovljah. Zanimivi pevski program kakor tudi burka enodejanka „Raztresenca“, bo vsekakor za občinstvo zadovoljivo. Na sporedu je tudi šaljivo srečkanje. Začetek ob 4 pop. Vstopnina 60 vin. za osebo.

Ženska podružnica CMD v Trstu vabi k današnji seji vse odbornice, poverjenice in pa one, ki so sodelovale pri prejšnjih cvetličnih dneh. Dobrodošla pa je tudi vsaka druga Slovenka. Na sporedu so važne stvari glede cvetličnega dneva in ljubljanske ženske razstave. Podružnica apelira na narodno zavest in požrtvovalnost tržaških Slovenk ter jih prav toplo vabi, da se vdeleže zborovanja, pa četudi je treba pri tem premagati vremensko nenagodnost ali pa kako navadno družinsko oviro. Nesklepčnost podružničnih sej pač dovolj slabo izpričuje zavednost Tržačank. — Tajnica.

V. redni občni zbor »Društva jugoslovanskih železniških uradnikov« se bo vršil v nedeljo, dne 17. majnika ob 9 dopoldne v gledališki dvorani »Narodnega doma« v Trstu s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednika; 2. poročilo o društvenem delovanju; 3. volitve; 4. članarina; 5. ustanovitev društvenega podpornega sklada; 8. bolniška blagajna Južne železnice; 9. pokojninske zadeve; 10. društveno stališče napram personalni komisiji Južne železnice; 11. Zveza narodnih strokovnih organizacij in društvo; 12. kongres Lige slovanskih železničarskih organizacij v Krakovem l. 1914.; 13. borba jugoslovanskih železniških uradnikov na domačih tleh. Ker stem občnim zborom slavi narodnostanovsko društvo naših železniških uradnikov obenem petletnico svojega obstoja, je sveta dolžnost slednjega jugoslovanskega uradnika, člana društva, da se udeleži občnega zbora ter tako tem veličastneje proslavi jubilej svojega društva. Nadalje prosimo vsa slovenska in hrvatska društva, če se jubileja svojega bratskega društva ne morejo udeležiti po svojih odposlancih, naj pozdravijo občni zbor naših železniških uradnikov pismeno ali brzojavno. — Vsi jugoslovanski ljudski zastopniki brez političnega mišljenja, ki se osebno ne bi mogli udeležiti tega jubilejnega zborovanja, naj izrazijo našim narodnim uradnikom svojo popolno pomoč. Vsa jugoslovanska javnost spremljaj svoje železniške uradnike s srčnimi simpatijami ter jim pokaži, da si z njimi! Ker so napadi s strani nemških listov na naše železniške uradnike od dne do dne nesramnejši in podlejši, mora biti tem narodnim mučenikom od slovenske javnosti, njenih zastopnikov in društev pomoč tem večja in simpatije tem srčnejše! Ob petletnici narodnostanovskega društva naših železniških uradnikov jim zakličimo: Niste sami, z vami je vsa slovenska in hrvatska javnost!

Slov. akad. društvo »Slovenija« na Dunaju je izvolilo na svojem prvem rednem občnem zboru, dne 11. maja 1914., sledeči odbor: predsednik cand. iur. Rutar Josip; podpredsednik cand. med. Luschützky Karel; tajnik stud. med. Mrgolé Matija; blagajnik stud. phil. Gruntar Viktor; knjižničar stud. phil. Robič Makso; gospodar stud. med. Smola Josip; arhivar stud. med. Koporc Josip; namestnika stud. med. vet. Vasle Bolte in stud. iur. Čehun Franc; pregledniki: cand. iur. Svetina Anton, cand. iur. Oražem Janez in cand. iur. Hibar Janez.

Narodna delavska organizacija.

PODRUŽNICA N. D. O. V ŠKEDNJU vabi na javni protestni shod, ki bo v nedeljo, dne 17. majnika 1914 ob 3.30 popoldne na vrtu »Gospodarskega društva« v Škednju (v slučaju slabega vremena v veliki bivši Čemotovi dvorani). — Dnevni red: 1. Obupne razmere škedenjskega delavstva. 2. Protest proti umešavanju italijanske vlade v avstrijske notranje zadeve na škodo našega delavstva. 3. Slučajnosti. Na shodu bo govoril med drugimi govorniki tudi državni in deželni poslanec dr. Otokar Rybář. Povabljeni so bili na shod tudi deželni poslanci škedenjskega okraja. — Slovensko delavstvo! Slovensko ljudstvo! Shod je velike važnosti. Naše ljudstvo naj se ga udeleži v kolikor mogoče velikem številu. Vabljeni so naši prijatelji in nasprotniki.

Godbeno društvo NDO priredi v nedeljo, dne 24. t. m., popoldne na vrtu društva „Jadran“ pri Sv. Jakobu veselico s koncertom, petjem in plesom. Ker je godba pri nastopu dne 1. majnika vsled brutalnega napada Lahov trpela občutno škodo na godalih, izpostavljena italijanskim palicam in kamenju, upamo, da bo občinstvo upoštevalo požrtovalni namen godbe in pripomoglo da veselica uspe najbolje.

Darovi.

— Za družino aretiranega Pregarca ga. Gostiša K 1, slovenska družina cittadinov 4 K, Ivane 1 K; skupaj K 6. — Denar hrani uprava.

— Za ponesrečenega Bogatca v Sv. Križu ga. Gostiša 1 K. — Denar hrani uprava.

— Za moško podružnico CMD: ob priliki poroke gce. B. Bostoloni i g. Antona Čoka se je nabralo K 10, v znamenje protesta proti „kulturnemu“ činu obč. svet. Mianija napram dr. Rybáru Franc 1 K, Ivan M. 50 v.

— Iz nabiralnika CMD, ki se nahaja v gostilni „Gostilniškega društva“ pri drž. kolodvoru ulica Lazzaretto vecchio št. 31, se je poslalo CMD v Ljubljani dne 21 februarja K 40, 4 maja K 20, 13 maja K 23.

Vesti iz Goriške.

Bombičeva pozabljivost. Po daljšem času je »Eco« vendar priznala, da je pozabil Bombič na cesarja. »Corriere« seveda še danes ne ve ničesar o Bombičevi pozabljivosti. Na dolgo in široko hoče razložiti svojim čitateljem, da so vse slovenske kritike mestnega gospodarstva pravzaprav le izbruh onemogle jeze, ker nismo zasadili 29. marca slovenske trobojnice na magistratu. Če misli »Corriere«, da je s tem piškavim argumentom že odpravil vse nedostatke mestnega gospodarstva, potem blagor njemu, ker tudi naivni bodo deležni nebeškega kraljestva. Če pa misli »Corriere«, da je s tem spravil s sveta dejstvo, da je Bombič pozabil na cesarja, potem se pa jako moti. Ob vsaki priliki bomo servirali še odborniku »Flottenvereina«, g. Bombiču, to pozabljivost, pa nas prav nič ne briga, kako si razlaga »Corriere« naš korak.

Kosti si bomo polomili, pravi »Eco«, če začnemo boj z laškimi klerikalci. Privoščimo Ekovcem še več takih pobožnih želj, ker volilni boj jih že še nauči drugačnih molitev.

Mi nismo revolverski časopis pripoveduje široko razkoračena »Eco«, kakor da bi ji to kdo očital, ali kakor da bi bili mi revolverski list. »Eco« očividno ne razume, kaj je to boj, sicer vroč boj, a vendar dostojen, ker potem se ne bi dovolila tako kramarske samohvale.

Politično nezrelost očita »Eco« nam. Vedno lepše. Zato, ker je nasedel poročevalec lista »Eco« sladkim Bombičevim besedam, in **kot načelni nasprotnik** pomagal županu v sedlo, zato smo mi politično nezreli. Vsa čast taki logiki.

Tudi užaljena je »Eco«, ker smo po pravici obsodili tako poročanje. Po njenem mnenju bi morali seveda mi Slovenci klicati: grešili smo, grešili, ker ne znamo biti tako vljudni ljudje, kot je »Eco«. Ali mislijo na vse zadnje ljudje pri laški ljudski stranki, da je naš boj proti magistratovcem šala. Saj nismo na glavo padli, da bi mi podpirali nasprotnike; tako politično dobrosrčnost, recte nezrelost, prepuščamo že laški ljudski stranki.

Člani tržaškega gledišča prirede v nedeljo, dne 17. majnika, v Nabrežini »zabavni večer« s plesom. Program je najpripravnejše zložen za take večere, ker se poleg par burk uprizore tudi enodejanke, drame in operete. Sodelujejo naše najboljše domače moči. Odločili so se tudi za malo turnejo po naši okolici in Krasu ter uprizore 21. in 24. majnika v Barkovljah in Škednju, pri Sv. Ivanu, Proseku, Ajdovščini, Kanalu in Tolminu slične predstave. V dopisovanju so celo z Gorico za 2 večera, kjer prirede opereto v 4 dejanjih »Brez denarja«. Turnejo bo vodil naš dobro znani komik Daneš.

Uradništvo konsmno društvo v Gorici. V nedeljo dne 10. majnika t. l. je imelo to društvo ob povoljni udeležbi svoj redni občni zbor. Predsednik gospod F. Minck je podal po pozdravnem nagovoru zelo jasno in obširno poročilo o situaciji društva, o njegovem gmotnem položaju in napredku in v obče o čedalje bolj ugodno razvijajočih se agendah konsorcija. — Predložil je zboru računski sklep za leto 1913. pojasnil najvažnejše postavke istega, ki kaže mnogo lepši dobiček, nego vsi prejšnji obračuni od ustanovitve (1905). — Od čistega dobička v znesku 2.251.80 kron gre ena tretjina rezervnemu zalogu, ki znaša sedaj 3.609.58 kron, dočim se ostali znesek razdeli med člani v dividendah po 2 % (leta 1912 samo 1 %). — Dividende se zaračunijo posameznim članom na iznosu blaga, ki so ga bili le ti nakupili v minulem letu. — Zbor je izrekel za zasluge upravnega sveta svoje priznanje osobito gorimenovanemu gosp. predsedniku, ki je s svojim res nepristranskem in neumornem delovanjem ob asistenci marljivega in vseskozi praktičnega vodje, g. Ivana Domicelja, bistveno pripomogel v to, da se je konsorcij povzpel na višjo stopinjo svojega razvoja in ugleda. Želeti bi bilo torej tudi radi koristi tistih gospodov, ki še niso včanjeni, a to lahko store, da se število članov zveča; režijski stroški ne bi presegali sedanjih, a s zvečanjem konsuma bi se dosegel izdatnejši dobiček in sorazmerno seveda tudi večji odstotek dividende. — Društvo je prisino mednarodno in gleda samo na koristi svojih članov, vsako strankarstvo mu je popolnoma tuje.

Iz mesta. V Gorici imamo mestni Slovenci velike sovražnike v Italijanih. Žalostno pa je, da so ospredju italijanske borbe ljudje, ki so jim bili očetje večinoma iz kobariških hribov, tako, da še italijanski niksdar niso niti slišali govoriti. Sedaj pa so njihovi sinovi — renegati, huji, nego pravi Italijani. Od severa je pa začel pritiskati Nemec, ki hoče zidati most do Adrije, ki vedno v večji meri zaseda najboljša mesta na naših tleh. Slovenec pa naj le gre iz svoje domovine služit si svoj kruh — v Ameriko, ali na Balkan. Vpričo tega dvojnega pritiska je tem žalostneje, da v Gorici ni med Slovenci tako, kakor bi moralo biti, ni složnega dela. Dne 7. junija t. l. se ima n. pr. vršiti veselica kol. dr. „Danica“, a ravno isti dan tudi „Sokolova“ veselica. Sokolov čisti dobiček je namenjen za Sokolov dom, koles. „Danice“ pa za šolske namene v Gorici. Namen je torej lep na obeh straneh. Ali dve slovenski prireditvi v mali Gorici v isti dan — ne to ni prav, to ni smotreno delo. To pot bi moralo imeti prednost kolesarsko društvo, ker je prej prijavilo svojo prireditev. Sploh bi trebalo večjega medsebojnega sporazumljenja ob določanju veselic posamičnih društev. — Goričan.

Z gornjega Krasa 13. Danes je vse dopoldne razsajal po Krasu silen vihar z nalivi. Po gorah okoli, na Nanosu in Čavnu, je zapadel sneg. Temperatura je znatno padla; ako se zjasni, se je bati slane.

Vesti iz Istre.

Maturanti c. kr. gimnazije v Pazinu prirede dne 16. t. m., ob priliki svojega slovesa od pazinskega meščanstva, koncert z jako izbranim programom. Posebno bo ugajala občinstvu krasna z častno nagrado odlikovana skladba znanega skladatelja F. S. Vilharja: Na Ozljugradu, za veliki možki zbor s sopran- in bariton solo. Sopran-solo bo pela pazinski publiki dobro znana gospica Lj. Severjeva. Ta pesem je tem pomembnejša, ker se je ravno sedaj na najslovesnejš način slavil spomin naših narodnih mučenikov: Zrinskega in Frankopana. A Ozaljgrad je bilo ono mesto, o-

Zunanja in notranja toilette. Če je milo nekaka kulturna mera zunanjega človeka, tedaj je uravnava prebave nič manjše važnosti za notranjo toilette. Kdor čuti moderno, ne bo pazil samo na obleko, česanje in lišpanje, ampak tudi na uravnavo želodca, in to tem več, ker povzroča zapeka hude posledice in večkrat tudi kronične bolezni. Niso redki slučaji, ko je ravno zapeka vzrok medlosti, onemoglosti, živčni slabosti itd. Kozarec kisle vode »HUNYADI JANOS« povžit zvečer, odpravi vse te neprilike. »Kultura izhaja iz želodca«, je rekel Friderik Veliki. Če je to res, tedaj mora vsak moderen človek, ravno tako kakor gre vsak dan k umivalniku, paziti na uravnavo želodca, kajti zanikrnost v tem pogledu se rada večkrat maščuje.

Dr. PEČNIK
Dr. PETSCHNIGG
TRST, VIA S. CATERINA ŠTEV. 1.
Zdravnik za notranje (splošne) bolezni 8—9 in 2—3 in specijalist za kožne in vodne (spolne) bolezni: 11½—1 in 7—7½

Mnenje gospoda dr.a M. S. Soriano
Ranocelnika itd. v Mehiki.

Gosp. J. SERRAVALLO **Trst**

Predpisal sem Vaše ŽELEZNATO KINA-VINO SERRAVALLO (Vino di China Ferruginoso Serravallo) v slučajih malokrvnosti, posebno če se je pridružilo pomanjkanje slasti in dosegel sem vedno dobre vspehe. Radi izvrstnega okusa so ga rade prenašale tudi one nervozne gospe, ki se navadno branijo italijanskih preparatov.
MEHIKA, dne 27 marca 1901.
DOKTOR M. S. SORIANO.

Paroplovna družba D. Tripcovich & C.i, Trst

Ekspresna vožnja TRST-BENETKE in nazaj
s krasnim parnikom na turbine **„VENEZIA“**
Prevoz v treh urah.
Saloni I., II. in III. reda. Brezžični brzojav. — Moderni komfort.
Iz Trsta (pomol Sv. Karla) vsaki dan ob 8 zjutraj; **Iz Benetk** (Bacino S. Marco) vsaki dan izvzemši nedelje ob 2. pop., v nedeljah ob 7. zvečer
vrhu tega s parnikom na dva vijaka **„G. Wurmbrand“**
Iz Trsta vsako soboto ob 2. pop. in vsako nedeljo ob 5. pop.; **iz Benetk** vsako nedeljo in pondeljek ob 9 zjutraj.
NB. Vožnja obeh parnikov je kombinirana s nočno črto av. Lloyda i. s. parnika „Almissa“ in „Metcovich“, ki odhajata toliko iz Trsta, kolikor iz Benetk ob polunoči.
Pojasnila, prospekti in vozni listki pri družbi v Trstu, Piazza della Borsa 12, Avstr. Lloyd, Potniški urad in v drugih potniških uradih, kakor tudi v društveni lopi na pomolu Sv. Karla.
(Glasom društvenega opravilnika.)

Podpirajte dr. sv. Cirila in Metoda

Botri! Botre!
O PRILIKI BIRME
je dospelo znani urarni
G. PINO - TRST
Via Vincenzo Bellini 13 in via Nuova 34
1500 različnih ur in 11 kg zlatih verižic in ovratnih verižic. - V zalogi dobite zraven tega bogat izbor uhanov, zapestnic, priveskov itd. po konkureočnih cenah.

Ljubljanska kreditna banka
podružnica v Trstu
Centrala: Ljubljana. Podružnice: Split, Celeveo, Sarajevo, Gorica in Celje.
ulica Caserma 11. Telefon: 5-18.
Blagajna je odprta od 9-12½ in 2½-5
Delniška glavnica: K 8,000.000·—
Rezervni zakladi: K 1,000 000·—
Izvršuje najbolje vse v bančno stroko spadajoče tranzakcije.
Vloge na knjižice obrestuje s 4 % netto.
(rentni davek plača banka iz svojega),
vloge na tekoči in žiro-račun najbolje po dogovoru.
Sprejema borzna naročila za vse tu- in inozemske borze.
Brzojavni naslov: Ljubljanska banka.

TOVARNA
ROULEAUX
Ing. LUDOVIK FISCHER
Ulica Moreri 72 TRST-ROJAN
TELEFON 29-14
Izdeluje jeklene kakor tudi lesene
ROULEAUX
Ima v zalogi vse potrebščine za lesene in železne ROULEAUX. Delo solidno
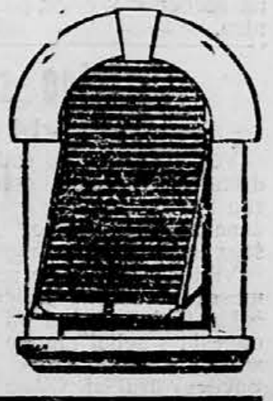

Sirolin „Roche“ prinaša olehčanje in ozdravljenje pri pljučnih boleznih, prehlajenjih, influenci, naduhi
Zavitek stane K 4 · se dobi v vseh lekarnah.

koder sta z bedečim očesom pazila na svoj zatiran narod. Propadla sta ona, propadel je Ozaljgrad; ali ni propadel njihov duh. On še vedno živi v srcih vseh. Zato zbor zaključuje s krasno molitvijo:

O Bože večni, Bože silni,
Nek padne dušman doma bijes,
Daj sreću rodu svih Hrvata
Zapali mu slobode krijes.

Da se občinstvo malo nasmeje, preskrbelo se je tudi za velezabavno opereto: „Tres faciunt colegium". Z ozirom torej na izbrani program in na plemenito svrho — čisti dohodek gre „Dij pod. društvu" — pričakuje se mnogoštevilnega obiska.

Niso hoteli priseči hrvatski. Pri letošnjem vojaškem naboru v Bujah, ki se je vršil te dni, je bilo potrjenih samo 6 mladeničev v vseh treh razredih. Ker so bili ti mladeniči iz hrvatske okolice Buj, jim je naborna komisija tudi pripravila hrvatske namembnice. Toda nekateri Bujčani so jih nahujskali, da niso hoteli sprejeti hrvatskih listin. Ravno tako so izjavili pri prisegi, da ne razumejo hrvatski, in so zato zahtevali italijansko prisego.

Razne vesti.

Verdi — šušmar. Verdi je bil že takoj, ko je nastopil s svojimi glasbenimi deli, v Italiji zelo popularen. Ko je v Napolju šel nekega večera z nekaterimi svojimi prijatelji proti domu, je bilo čuti iz neke ulice neko znano melodijo. Neki berač je igral z neznanskim, toda napačno uglašenim navdušenjem ono znano: „La donna è mobile..." Verdi je stopil k beraču, mu vzel kratkomalo gosli iz rok in je ob splošnem začudenju svojih prijateljev in množice, ki se je kmalu zbrala okrog goslača, sam zasviral svojo melodijo. Ko je končal, je stisnil beraču srebrnjak v roko in izginil s svojimi prijatelji. Ko so se nato Verdijevi prijatelji vrnili po isti ulici, so našli berača še vedno na istem kraju. Kakor je bilo videti, se je prizadeval na vso moč, da bi popravil nekaj na svojem instrumentu. Na vprašanje, kaj vendar dela, mu je zakričal razjarjeni glasbar v obraz: „Prišel je tu mimo neki domišljavec, ki misli, da se razume v glasbo in da sme drugim dajati pouka... Potem pa ima človek ure in ure dela, preden zopet pošteno uglasi instrument, ki ga je imel v roki tak-le šušmarski mojster-skaza!"

Rdeči trak. Amerikanci, ki se napravijajo na svoja evropska potovanja, ne pozabljajo nikdar, vzeti s seboj košček rdečega traku, ki ga devajo med svojo prtljago. Kakor znano, gredo vsi dobri ljudje v nebesa, vsi dobri Amerikanci pa v Pariz. Na poti v Pariz ostajajo vsi eno ali dve noči v Havru. Je pa neki newyorški list dal vsem takim amerikanskim potnikom dober nasvet. Neki Amerikanec iz zapada se je mudil v Havru. — Hotel si je ogledati haverski električni svetilnik in je tudi že imel dovoljenje za to. Čuvaj pa mu je rekel vzlic temu, da si ne more ogledati svetilnika, češ da je dobil pred kratkim ukaz da ne sme po solnčnem zahodu nikogar več spustiti na svetilnik. Amerikanec se je obrnil že ves razočaran in hotel oditi kar je čuvaj ugledal rdeči trak, ki ga je imel Amerikanec slučajno v gumbnici. „Ah!" — je zaklical čuvaj, ves predrugačen. „Gospod je vitez častne legije! To je nekaj čisto drugega!" — Tako so prišli Amerikanci do prepričanje, da je dobro jemati s seboj košček rdečega traku.

Tatvina cerkvenih zvonov. V predmestju Petrograda Narovu se je pripetila tatvina, ki vzbuja veliko zanimanje. Nekega jutra so zmanjkali iz stolpa Serafinske cerkve vsi trije zvonovi. Tatvino je opazil prvi cerkovnik, ko je prišel zvonit dan, ki je začudeno gledal, ko je potegnil za prazne vrvi, katere so pritrdili tatovi v zvoniku z močnimi koli. Kako so izvršili tatovi tatvino še sedaj ni pojasnjeno. Morali so biti jako dobro pripravljeni, kajti nočni čuvaj, ki je morda spal komaj 100 korakov od stolpa ni slišal prav nobenega šuma. Najmanjši zvon so pripeljali čez par dni trije moški k nekemu starinarju. Mož je poklical stražnika, ki je aretiral enega izmed tatov, dva pa sta pobegnila. Aretiranec noče ničesar povedati o tatvini.

Trčenje dveh aeroplanov. Pri Aldershotu se je pripetil slučaj, kakršnih še prav malo bilježimo v kroniki aviatiških nesreč. Trčila sta namreč v precejšni višini dva vojaška aeroplana in sicer pri popolnoma lepem in jasnem vremenu. Sunek je bil silen in oba aeroplana sta padla razbita na zemljo. Vodjo enega aeroplana kapitana Andersona in njegovega spremljevalca in mehanika so ašli mrtve in strašno razmesarjene, vodja drugega aeroplana poročnik Wolson pa je samo lahko ranjen.

Deželno sodišče.

Na krivi poti.

Včeraj se je pred sodniki deželnega sodišča zagovarjala komaj 17letna Viktorija Sanda, doma iz Pule, ki je bila obtožena zločina tatvine, prestopka potepuštva in prestopka zakotne prostitucije.

Viktorija Sanda je namreč služila prve mesece l. l. v Školaričevi družini na Sušaku. Izginila je pa od tam nenadoma in odnesla s seboj mnogo perila. Istotako je storila pozneje, ko je na Reki služila v Socijevi družini. Odšla je nenadoma, odnesla tudi od tam mnogo perila in obleke in pustila vsa vrata odprta. Zatem je prišla v Trst in je tu vstopila v službo kakor natakarica v krčmi Katarine Posilovićeve v Starem mestu. Mesec dni potem, ko je bila tam v službi, je pa tudi od tam izginila — a ž njo vred je izginila tudi svilena, preko 20 kron vredna ovratnica Katarine Posilovićeve. Policija jo je slednjič aretirala dne 26. novembra. Ker je pa bila spolno bolna, so jo morali dati v bolnišnico. Iz bolnišnice je pa dne 2. februvarja t. l. pobegnila in šele dva meseca pozneje se je policiji posrečilo, da jej je zopet prišla na sled in jo aretirala.

Ker znaša vrednost vseh predmetov, ki jih je ukradla, preko 200 kron, je morala včeraj Viktorija Sanda odgovarjati radi zločina tatvine.

Obtoženka je včeraj priznala le, da je res vzela Katarini Posilovićevi ovratnico, dočim je pa absolutno tajila tatvino na Reki in ono v Sušaku. Priznala je pa, da je res bivala v Trstu, ne da bi imela stalno stanovanje in da se je delj časa preživljala s tem, da se je zakotno prostituirala.

Kakor priča je bila zaslišana edino le Katarina Posilovićeva, ki je potrdila obtožbo, v kolikor se tiče tatvine na nje škodo.

Nato so bili prečitani razni spisi, med temi tudi kakor priče zaslišanih članov družin Soci in Školarič, iz katerih izhaja, da ni mogel rečenih tatvin izvršiti nihče drug nego obtoženka Viktorija Sanda. Sicer pa je najtehtnejši dokaz njene krivde, da je pobegnila ravno tedaj, ko so bile omenjene tatvine izvršene.

Sodišče je obsodilo Viktorijo Sanda radi zločina tatvine, radi prestopka potepuštva in radi prestopka zakotne prostitucije na 5 mesecev težke ječe.

Okrajno kazensko sodišče.

»Kameleon«.

Z ozirom na poročilo izpred sodišča pod tem naslovom, smo bili naprošeni, da priobčimo sledeče pojasnilo:

»Štev. 100 Vašega cenj. lista z dne 13. t. m. poroča na zadnji strani pod zaglavjem »Okrajno kazensko sodišče, »Kameleon«, med drugim, da je gospod Ivan Suban kot obtoženec pri tozadevni razpravi zahteval, da se mu slovenska kazenska ovadba prevede na italijanski jezik ter istotako tudi zahteval, da se mu prevedejo na isti jezik izvajanja zastopnika njegovega nasprotnika Dr. Jedlowskega.

Kot zastopnik gospoda Ivana Suban, Vas prosim za enkrat, da blagovolite v svojem cenj. listu in sicer kolikor mogoče najhitreje objaviti lojalni popravek, da so te trditve popolnoma neresnične.

Gospodu Subanu se je namreč storila s tem velika krivica, ker je popolnoma iz trte izvito, da bi bil gospod Suban kaj takega zahteval, kar trdi tozadevno Vaš sodni poročevalec. Tozadevna razprava se je vršila pred okrajnim sodnikom Comelom. Iz nekaterih dopisov v Vašem cenj. listu o tem sodniku Vam bo pač znano, da je on prav za prav slovenščine nezmožen, da jo lomi le za veliko silo, ter da je pri njem v navadi, da stranke najprej ogovori italijansko. To mora biti znano Vašemu uredništvu, kakor Vašemu sodnemu poročevalcu, pa tudi gosp. dr. Jedlowskemu.

Isto je storil omenjeni gospod sodnik napram tedanjemu obtožencu, g. Subanu. Ogovoril ga je v italijanskem jeziku in g. Suban je storil to, kar imajo navado storiti vsi Slovenci - Tržačani, namreč, da v takem slučaju na italijanska vprašanja odgovore italijanski.

Neresnično pa je, kar trdi Vaš cenj. list v omenjeni notici, da bi bil g. Suban zahteval, da mu sodnik prevede na italijanski jezik predmetno ovadbo ter istotako izvajanja nasprotnikovega zastopnika. To je velika izmišljotina.

Istotako prosim, da se blagovoli lojalno popraviti, da g. Ivan Suban do sedaj še ni prodal svoje tovarne za izdelovanje drož v ulici Giorgio Vasari 10, ampak da je vedno še njen lastnik.«

To pojasnilo smo prejeli iz pisarne g. odvetnika dr. Josipa Mandića s podpisom g. dr. Lotriča in g. Suban se je tudi sam oglasil pri nas, zahtevajoč, da priobčimo to pojasnilo.

* * *

Hoteč čuti tudi drugo plat zvona, smo se obrnili na g. dr. J. Jedlowskega, ki je zastopal Subanovega nasprotnika, g. Sustića, da nam pojasni ta dogodek in smo prejeli sledeče vrstice:

»Ko je g. Suban stopil v dvorano, ga je g. sodnik Comel vprašal: »come la vol parlar: talijan o zloven?« — G. Suban je hitro in odločno rekel: »talijan, sarà mejo.« Na to ga je g. sodnik vprašal, ali hoče, da mu prestavi slovensko kazensko ovadbo, na kar je g. Suban rekel: »mah,... anzi....« in je poslušal, kako g. sodnik prestavlja odstavek za odstavkom.

Tekom razprave sem jaz govoril z g. sodnikom slovenski, g. Suban pa konsekventno italijanski, in ko sem napravil neko daljšo opazko, je g. sodnik vprašal g. Subana »el ga capi?« Ta pa je odgovoril: »no go capi, la me diga per talijan.« G. sodnik mu je seveda hitro ustregel, jaz pa sem razburjeno napravil ostro pripomobo, in sem se pritožil navzočemu g. dr. Boštjančiču radi take neodpustljive nezavednosti naših ljudi.

Takoj po dogodku je prišel v isti oddelek g. poročevalec »E.«, kateremu sem pripovedoval ta dogodek.

Dr. J. Jedlowski.

Hotel se je pobahati svoji ljubici.

Pod naslovom »Človek, ki ni še nikdar videl 100kronskega bankovca,« smo včeraj poročali o 31letnem kovaču Franu Gerdoviču, ki je na precej zvit način odnesel svojemu prijatelju Ivanu Ribariču bankovec za 100 kron, vsled česar je bil tudi aretiran. Včeraj je pa Pran Gerdovič prišel pred okrajnega sodnika dr. Segniana, obtožen prestopka poneverjenja v smislu § 461 kaz. zak.

Gerdovič je včeraj na razpravi trdil, da ni onega 100kronskega bankovca ne ukradel, ne poneveril, ne prisleparil. Ribarič mu je oni bankovec posodil, torej on dolguje Ribariču 100 kron. Res je sicer, da mu je Ribarič posodil bankovec le za trenutek, a ni nikakor on kriv, če je ta trenutek postal predolg. Na vsak način priznava, da je Ribariču dolžan 100 kron... »pa če me gospod sodnik pusti z Ribaričem domov, mu jih takoj vrnem!« je rekel obtoženec.

Iz spisov izhaja, da je Gerdovič vdovec in da ima dva otroka.

Priča Ribarič je povedal sledeče: »V nedeljo zvečer sem bil v oni krčmi v ul. Cologna. Prišel je k meni Gerdovič in jaz sem mu plačal pivo. Ko sem plačeval račun, je Gerdovič videl, da imam v mošnjičku bankovec za 100 kron. Rekel mi je na to, naj mu posodim za par minut oni bankovec, ker je bila pred krčmo na ulici njegova ljubica in se ji je hotel pobahati z bankovcem. Dal sem mu bankovec in čakal, da mi ga prinese nazaj. Ker ga pa le predolgo ni bilo, sem šel na ulico, a tam ni bilo ne Gerdoviča, ne nobenega drugega, in zato sem šel na policijo.

Obtoženec je na tozadevno sodnikovo vprašanje priznal, da je zapravil vseh 100 kron: »Ko sem prišel na ulico — je rekel, — da bi pokazal bankovec moji ljubici, je nisem več našel pred krčmo. Šel sem jo iskat v drugo in potem še v tretjo krčmo. Pri tem sem pa zmenjal bankovec in porabil nekoliko kron. Nato sem pa pil dalje, dokler je bilo še kaj bankovca.

Funkcijonar državnega pravdništva je zahteval, da se obtoženec obsodi ne radi poneverjenja, temveč radi tatvine, in v tem smislu je sodnik tudi obsodil Gerdoviča, in sicer le na teden dni zapora poostrenega z enim postom.

Trgovina in gospodarstvo.

BORZNO POROČILO.

dne 14. majnika 1914.

Efektna borza.

Dunaj, 1.25 pop. Avstrijska renta papir 82.15 avstrijska srebrna renta 82.15, avstrijska kronska renta 82.45 ogrska kronska renta 80.95, kreditke 6 7.25, Anglobanka 331.75, Union 577.—, Länderbank 492.50, Bankverein 511.75 drž. žel. 695.25, Lombardi 98. —, alpinke 819.75, turške srečke 220.50, Napoleoni 19.18, marke papir 117.63 London kratko 24.11, Pariz 95.77. Slabo.

Dunaj, 3. 5 pop. Avstr. rent papir 81.85, kreditke 607.—, Lloyd 591.—, drž. žel. 697.50, Lombardi 97.75, alpinke 807.50, turške srečke 221.25, cheques Pariz 95.75. Mirno.

Trst, urad.) Francija 95.60 - 95.85, Nemčija 117.40 - 117.7 , It. 95.10 - 95.40, London 24.07 - 24.13, 20 frankov 19.12 - 19.18, 20 mark 23.48 - 23.54, sovereign 24.— - 24.07, nemški papir 117.40 - 117.80, italijanski papir 95.15 - 95.6 , avstr. zlata renta 100.80 101.2 , avstrijska kronska renta 82.30 - 82.70, ogrska zlata renta 97.35 - 97.55, ogrska kronska renta 80.90 81.30, turške srečke 219 - 223 — diskont za menice do 3 mesecev 3¾ - 4¼%, nad 3 mesece 4¼ - 4¾%.

Blagovna borza.

Budimpešta, 14. maj». Pšenica za april —.—, maj 13.91, oktober 12.21; rž za april —.—, oktober 9.98; oves za april —.—, oktober 8.29; koruza za maj 7.38, juli 7.52, avgust 15.90 Ponudbe pšenice povpraševanja ravno tako. Tendenca stalna Prodaje 40.000 q, nezpremenjeno.

Trst, 14. maj. Kava. Santos good average za maj 55.25-56.55, za juli 56.— - 56.75, september 56.75 - 57.25, december 57.50 - 58.25, marec 58.— - 58.50. Tendenca vzdržana. Good Rio za maj —.— - —.—, juli 50.— - 52.—, september —.— - —.—, december —.— - —.—, marec —.— - —.—.

Sladkor. Centrifug. takoj 27.— - 28¼ maj avgust 27½ - 28¼, novem.-marec - 28.¼ - 29¼, melis takoj 28⅞ - 29.—, maj-avgust 29¾ —.—, nov.-mar. 29¾ - —.— concasse takoj 29.¼ - 29.¾, kocke 30¼ — 31¼, kristal takoj 28.⅛ 28¾ —maj. - avgust —.—, okt.-dec. 26⅝ - —.—. Mirno.

:: MALI OGLASI ::

se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša vsota za enostopno inserato znaša 40 stotink.

Proda se dobro vpeljana gostilna v krasni legi. Pojasnila V. Boschetto 13, vratar. 466

Iščem zanesljivega odjemalca za približno 300 do 500 litrov dobrega svežega mleka dnevno. Vprašanja na Jos. Delakorda, trgovec v Archinu pri Vojnku, Štajersko. 480

Odda se meblirana soba, 2 okni na ulico, prost vhod Belvedere 24 II levo. 478

Išče se dobra šivilja, ki je zmožna v reza ju in šivanju za prodajalno v Rojanu, ul. Santa Ermacora 6. 700

Iščem lepo meblirano sobo v sredini mesta. — Ponudbe pošiljati na Ins odd Edinosti pod „Ivan" št. 488. 488

Inteligenten 27 leten sluga, zadnji čas uslužben na Dunaju pri gospodi, prosi za podobno ali enako službo, tudi v hotelu. Ima spričevala, ter je vešč nemščine in slovenščine govoru in pisavi. Ponudbe na Ins. odd. Edinosti pod „Anton" št. 486. 486

Iščem štirinajst, petnajst letnega dečka za raznašanje kruha. Ul. del Rivo 19. 43

Soba krasno meblovana, lepim razgledom, zračna, odda slovenska družina. Ulica Fontana 4. III n. vr. 7. 484

Obrtniško društvo v Barkovljah (blizu cerkve) toči izborna vina in postreže s fino kuhinjo. Dreherjevo pivo. — Prostorna dvorana. Senčnat vrt. Kroglišče. Cene zmerne. 2330

Gostilna „Adrija" v Barkovljah, ulica dei Panzera št. 111 popolnoma prenovljena s krasno novo dvorano in teraso z lepim razgledom. — Izborna vina kakor n. pr. Domače črno in belo po K 1.04, Teran po K 1.20, Istrsko črno po 80 stot., Istrsko črno za dom po 72 stot. liter. Dreherjevo pivo prve vrste. Dobroznana kuhinja z gorkimi in mrzlimi jedili ter vedno svežimi ribami vsakčas na razpolago. — Postrežba točna. Cene zmerne. Priporoča se za obilen obisk udani ALOJZ KOCJANČIČ p. d. FOGO. 483

Spodaj podpisani naznanjam, da prevzamem vodstvo **gostilne Delavskega konsumnega društva pri Sv. Jakobu** in ob priliki se tudi priporočam vsim mojim bivšim tovarišem NDO. in sploh vsemu občinstvu na svidenje dne 28 aprila. Vaš Vam dobro poznani Josip Dodič, poslovodja pri G. k. d. v Bazovici.

Josip König
nemški zobotehnik
Trst, ulica San Nicolò štev. 18./II.
Sprejema od 10 do 1 in od 3 do 8 pop.

Ste se že poslužili v čevljarnici
ANTONA JAVERNIKA
v ulici Farneto št. 33?
Sprejema vsakovrstna popravila.

Nova trgovina izgotovljenih oblek
za gospode, dečke in otroke
Enrico Rehak
Trst, ulica Carducci 39 (nova hiša)
Blago fino in navadno. Izbera sukna za obleke. Hlače in jopiči za delavce. Velika izbera paletots, ranglana itd. itd.

:: **MESNICA** ::
TOMAŽ ZADNIK - TRST
TELEFON štv. 16-08.
trg Sv. Ivana štev. 6. — Prodaja meso iz lastne klavnice na debelo in drobno. — Na drobno goveje: sprednji deli po K 1.44 in 1.60. Zadnji deli po K 1.70 in 1.92. Na debelo po dogovoru. — Mesnica je vedno dobro preskrbljena s teletino prve vrste, kakor tudi perotnino. — Za mnogobrojni obisk se toplo priporoča
Tomaž Zadnik

FRANC SKVARČA
priporoča cenjenemu občinstvu svojo
GOSTILNO „ZUR STADT GRAZ" v Trstu
Piazza Rosario štev. 1.
Vino in pivo prve vrste. Domača kuhinja. Postrežba točna. Cene zmerne.

ZDRAVNIK
Ned. Dr. Karol Perničič
ordinira od 11-1 pop.
Trst, ulica Bonomo 3, II. (nasproti Dreherjeve pivovarne).

Alojz Uhlfelder
Trst, V. G. Vasari 19, Trst
Zaloga bukovih in hrastovih dog za vsakovrstne pode.

Alojzij Boik
Trst, ul. Belvedere 3, Tel. 342 R. VIII.
Trgovina delikates,
kolonijalnega blaga in jestvin vseh vrst. — Blago vedno sveže in prve vrste. — Razpošilja se tudi po pošti in dostavlja na dom.

Zaloga tu in inozemskih vin, špirita, likerjev in razprodaja na drobno in debelo
Jakob Perhauc
Trst, Via delle Acque št. 6
(Nasproti Caffè Centrale).
Velik izbor francoskega šampanjca, penečih dezertnih italijanskih in avstro-ogrskih vin. Bordeaux, Burgunder, renskih vin, Mesella in Chianti. Rum, konjak, razna žganja ter posebni pristni tropinovec slivovec in brinjavec. Izdelki I. vrste, došli iz dotičnih krajev. Vsaka naročba se takoj izvrši. Razpošilja se po povzetju. Ceniki na zahtevo in franko.
Razprodaja od pol litra naprej.

Britvec in frizer za dame
And. Rojic, Trst
Via Acquedotto 29.
Priporoča se gospodam za dobro in higijenično postrežbo.
Damam se priporoča za moderno frisiranje, glave prajse, barvanje i. t. d.
Vsakovrstne lasne dele se izvršujejo dobro in točno

Umetno-fotografični ateljè
Trst. ulica del Rivo št. 42 (pritličje) Trst
Izvršuje vsako fotografično delo kakor tudi razglede, posnetke, notranjost lokalov, porcelanaste plošče za vsakovrst. spomenike
POSEBNOST: POVEČANJE ::: VSAKE FOTOGRAFIJE :::
Radi udobnosti gosp. naročnikov sprejema naročbe in jih izvršuje na domu, ev tudi zunaj mesta po najzmernejših cenah
Trst, ul. del Rivo štev. 42.

Umberto Bidoli
Trst, ulica Farneto štev. 6
priporoča cenjen. občinstvu svojo pekarno in sladčičarno. - Večkrat na dan svež kruh in sladčice. - Sprejema vsakovrstna peciva. - Postrežba tudi na dom.

Kinematograf v Rojanu
Vsaki dan velike in interesantne predstave.

Pristne orijentalske preproge
vsake velikosti in vsake razsežnosti, najfinejše in najbogatejše antične in moderne orijentalske preproge, orijent. bronce in haremska vezanja dobavlja
M. GABAI, Trst Corso, Capo di Piazza štev. 2 (Palača Modello)
Sprejemajo se vsaka popravila preprog in stare preproge se zamenjavajo.

Mizarska delavnica
Lovrenc Ivančič
Trst, ul. Alles. Manzoni 3
izdeluje vsakovrstna ohištvena in stavbinska dela. Ima pripravljene moderne spalne sobe in kuhinjsko pohištvo vseh slogov. — Cene zmerne. Solidno delo.

Anton Mahne, trgovec
Priporoča sl. občinstvu
svojo trgovino jestvin in kolonijalnega blaga
Trst, ulica dell' Istria št. 4
s podružnico na Greti številka 275.
Vsakovrstna vina in likerji
v steklenicah. — Blago vedno sveže. — Postrežba točna na dom. — Prodaja na drobno in na debelo.

Slovensko konsumno društvo
Trst, ulica Lazzaretto vecchio št. 31
se priporoča toplo vsem svojim udom in Slovanom sploh. Toči se izvrstno vipavsko, dalmatinsko in istrsko vino ter puntigamsko pivo. Domača kuhinja z gorkimi in mrzlimi jedili. — Postrežba točna.

Moja pred šti i esetimi leti ustanovljena in na obrtni nastavi v Trstu odlikovana
tovarna sodov
Izvršuje naročbe vsakovrstnih sodov, bodisi za vino špirit likere, tropinovec, olje, slivovec, maraškin itd. Jamčim za dobro delo in po nizkih cenah, da se ne bojim konkurentov. Na željo pošiljam cenike.
Fran Abram
Trst, ul. S. Francesco 44

:: Dobroznana mirodilnica ::
Ivan Camauli
Sv. Ivan - Trst - blizu Nar. doma
Velik izbor, barv, pavlak itd.
Zaloga za Trst in okolico rednega zavoda za otroke in odrasle „SLADI" ter fosfornega opna in fosfornega praška za živali. - 83.

TRGOVCI! PEKI! Drože (kvas) iz odlikovane slovenske tvrdke, so dosegle dosedaj vsepovsod najboljši sloves. Narodnjak naročajte pri domači tvrdki, ki Vam postreže po konkurenčnih cenah. Priporočam se Vam udani **J. J. SUBAN, Trst.** Via Vasari 10 Telef. Nro 25